

மல்லிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

கவிஞர் சோ, பத்மநாதன்

1993 மே - விலை ரூபா 10/-

ஆசிரியர்: டொமினிக் ஜீவா

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

RANI GRINDING MILLS

219, MAIN STREET,

MATALE .

SRI LANKA

PHONE: 066-2425

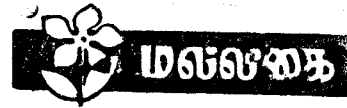
VIJAYA GENERAL STORES

(AGRO SERVICE CENTRE)

DEALERS: AGRO CHEMICALS, SPRAYERS,
FERTILIZER & VEGETABLE SEEDS

No. 85, Sri Ratnajothy Sarawanamuthu Mawatha,
(Wolfendhal Street,) COLOMBO-13.

PHONE: 27011

“ஆதேல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினையக லைகளில் உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சுனநிலை கண்டு துன்புறார்”

‘Mallikai’ Progressive Monthly Magazine

240

மே — 1993

28- வது ஆண்டு

இதுதான் இன்றைய தேவை

1990-ம் ஆண்டில் வெளிவந்த வெள்ளிவிழா மலருக்கு அப்புறம் எந்த ஆண்டு மலர்களுமே வரவில்லை என்பது சிலரது அங்கலாய்ப்பு. நமக்கும் அந்த வகையில் மனக் குறைதான். ஒவ்வொரு ஆண்டின் தொடக்கத்திலும் அடுத்த ஆண்டு கட்டாயம் மலர் தயாரிக்க வேண்டும் என்ற உள்மன உந்துதலினால் தீர்மானம் செய்வோம். ஆனால் வருஷ முடிவில் திட்டம் சட்டை முடியாத சூழ்நிலை நம்மைக் கட்டுப்படுத்தி விடும்.

அடுத்த ஆண்டு, இருபத்தொன்பதாவது ஆண்டு மலரைத் தயாரித்துவிட வேண்டும் என இப்போதே திட்டமிட்டுள்ளோம் இதை எப்படி நிறைவேற்றுவது என்பதே இந்த வருஷ ரூபகமாக நமக்கு இருக்கும்.

மல்லிகைக்கு எழுதுபவர்கள் — ஒழுங்காக எழுதிக் கொண்டு வந்தவர்கள் — பலரது படைப்புக்கள் வந்து சேர்வதில்லை. வாழ்க்கைப் பிரச்சினையில் சிக்குண்டு அவர்களில் பலர் ஸ்தம்பித்துப் போயிருக்கலாம்; இன்னும் சிலர் இந்தச் சூழ்நிலையில் என்னத்தை எழுதிக் கிழிக்கிறது? என்ற விரக்தி உணர்வுக்கு ஆட்பட்டு செயலிழந்து போயிருக்கலாம்.

உண்மையாகவே இந்த மண்ணையும் இலக்கியத்தையும் நேசிக்கும் நெஞ்சங்கள் இந்தக் காலத்தில்தான் தமது படைப்புக்களை உருவாக்கி, உலக விட வேண்டும். ஏனெனில் கலை இலக்கியங்களின் மூலம்தான் நமது மன அசங்குகளை வெளிக் கொணர முடியும். அத்தகைய உணர்வு பூர்வமாகப் படைக்கும் சிருஷ்டிகள்தான் காலம் காலமாக நின்று நிலைக்கும்.

மல்லிகையின் அச்சுக் கோப்பாளரான சகோதரர் சந்திரசேகரம் செய்து வரும் தொண்டைப் பாராட்டி விழா எடுப்பதாற்றிப் பலர் கேட்கின்றார்கள். கூடிய கெதியில் பாராட்டு விழா நடைபெறும். அவரை நேசிக்கும் நண்பர்கள், இலக்கிய உள்ளங்கள் கொழுமபிலும் வசிக்கின்றனர். அவர்களது ஆலோசனையும் பெறப்பட வேண்டும். அவர்களின் ஆர்வத்தை மனசாரப் புரிந்து கொண்டுள்ளோம்.

— ஆசிரியர்

சுவைத்து டீமுங்கள்
ராஜா ஸ்பெஷல் ஐஸ் கிரீம்

யாழ்நகரில் தரமானதும் சுவையானதுமான
தயாரிப்புக்களுக்கு இன்றே விஜயம்
செய்யுங்கள்

ஐஸ்கிரீம் வகைகள்
கேக் வகைகள்
ஐஸ் ஜெலி
சொக்லட் கிரிப்ஸ்
ஸுரோபறிகிரீம்
குளிப்பான வகைகள்
சிறுறுண்டி வகைகள்

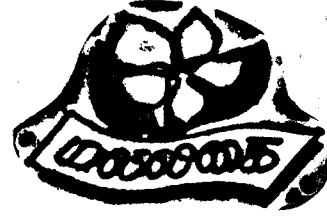
அனைத்துக்கும் யாழ்நகரில் சிறந்த இடம்

ஓடர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்

ராஜா கிரீம் ஹவுஸ்

36, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

புதிய நூல்கள் வரவேண்டும்

குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளாக நமது பிரதேசத்தில் புதிய நூல்
கள் ஒரு சிலதைத் தவிர கணிசமான புத்தகங்கள் வெளிவரவில்லை
என்பது நாம் கவனிக்கத் தக்க ஒன்றாகும்.

உண்மைதான். பத்திரிகைத் தாள் தட்டுப்பாடு, மின்சாரத் துண்
டிப்பு, நெருக்கடி கால நிலை போன்ற காரணங்கள் சொல்லப்படு
வதுண்டு. ஏற்றுக் கொள்ளத் தக்க காரணங்கள்தான். அதே சமயம்
இந்தக் கால கட்டத்தில் கலாசார நடவடிக்கைகள் அதிகரித்திருப்
பதையும், ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் அவற்றைக் கண்டு களிப்ப
தையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது.

வாசிப்புப் பழக்கம் இன்று அதிகரித்துள்ளது. படிக்கும் இனந்
தலைமுறையினர் வெகு ஆவலாகத் தேடித் தேடிப் படிக்கின்றனர்.
ஓர் ஆரோக்கியமான சந்ததி உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றது.

இத்தனைக்கும் இந்த மூன்று ஆண்டுகளுக்குள் வெளிவந்துள்ள
நூல்களை விரல் விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

சிரமத்தை உணர்ந்து கொண்டுள்ளவர்கள்தான் இந்த நாட்டு
நாட்டு எழுத்தாளர்கள். அதற்காக வாழாவிருக்கக் கற்றுக் கொண்
டவர்களல்ல. பல வழிகளில் இன்றைய படைப்பாளிகள் தினசரி
இயங்கிக் கொண்டேதான் இருக்கின்றனர். இது மகிழ்ச்சியான
செய்தி. அதே சமயம் தமது படைப்புக்களை நூலுருவில் கொண்டு
வரத் தயங்கிப் பின் வாங்குகின்றனர்.

இன்றைய மார்க்கட் நிலவரம் நன்றாக இருக்கின்றது. ஈழத்து
நூல்களை தேடித் தேடி நூலகங்கள் படையெடுக்கின்றன. 'நமது
எல்லாப் புத்தகங்களும் ஒரு சேர எங்கே கிடைக்கும்?' எனப் பல
நூலகங்கள் விசாரிக்கின்றன!

ஈழத்துப் புத்தகக் காட்சிகளும் ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன.
பரவலாக இந்த மண்ணைப் பற்றிய நூல்களை ஒழுங்கு சேரப்
பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற ஆர்வத் துடிப்பும் இன்று புத்திஜீவிகள்
டையே பரவி வருகிறது. மொத்த நூல்களையும் வாங்கி மக்களிடம்
பரவல்படுத்த ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டு வரும் இந்த வேளையில்
நூல்கள் வெளிவருவது தாமதமானால் அது வளர்ந்துவரும் வாசிப்பு
ஆர்வத்தையே மந்தப்படுத்தி விடும்.

ஆனால் இன்று போதியளவான நூல்கள்தான் வெளிவருவ
தில்லை.

இதைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டும், இந்த நாட்டு எழுத்தா
ளர்கள். சிரமங்களுக்கு மத்தியில் நாம் இயங்கும் போதுதான் நமக்
கென்றே ஓர் 'இமேஜ்' உருவாக வாய்ப்புண்டு.

அடைப்படி

சந்த லயமயமாக உரையாடும் கவிதைகளைத் தரும் கவிஞன்

கல்வயல் வே. குமாரசாமி

1986 - ஆம் ஆண்டு, கம்பன் விழா இரண்டாம் நாள் நிகழ்ச்சி. கவி யரங்கம், நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தில். கவியரங்கத் தலை வர் இ. முருகையன் அவர்கள். நடுத்தர வயதுடைய ஒருவர் கடை சிக்கு முதலாகக் கவிதை வாசிக்கிறார். சுருண்ட கேசம், தோளில் ஓர் மப்ளர், சில தி. மு. க. பேச்சாளரை நினைவூட்டு தோரணை— பாணியிலானது. ஏகோபித்த கைதட்டல்கள், கவிதை மிக மிக நன்றாக இருக்கின்றதென்பதற்கான சபையின் அங்கீகாரம். அதனால் அந்த அடிகளுக்கு மீண்டும் அழுத்தம் கொடுத்த வாசிப்பு|விநியாகம். சுவைஞரின் மெய்மறந்த இரசனை ஆரவாரம் அன்று. இத்நனைக்கும் உரியவராக விளங்கியவர் சோ. ப. என்று எல்லோராலுமே மிக்க பிரியத்துடன் அழைக்கப்படுபவரான சோ. பத்மநாதன்.

அன்றுதான் நான் அவரை முதன் முதலாகச் சந்திக்கின்றேன். பதினெட்டு வயதில் எழுதுவினைஞராக வாழ்க்கையை ஆரம்பித்த இவர், ஆறு ஆண்டு சேவையையும் அதிக ஊதியம் தந்த தொழி லையும் உதற்த் தள்ளிவிட்டுத் தமக்குப் பிடித்த ஆசிரியத் தொழி லுக்கு வந்தவர். ஆங்கிலத் துறையில் பட்டப்படிப்பு, இங்கிலாந்தில் பட்டப் பின் படிப்புப் பெற்று இன்று பலாலி ஆசிரிய கலாசாலை யில் ஆங்கில விரிவுரையாளராகி, உப அதிபராகவும் விளங்குகிறார்.

கேட்டார்ப் பிணிக்க— கேளாரும் வேட்பச் சொல்லுவதில் வல்ல வரான சோ. ப. அரங்கில் சுவைஞர்களுக்குள் இறங்கிவிடும் ஆற் றலை வரித்துக் கொண்டவர். சந்தத்தைத் சொரிகின்ற லயமயமாக உரையாடும் இவர், கவிதைகளை மொழிப் பரிவர்த்தனை செய்வதி லும் - தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கோ, ஆங்கிலத்திலிருந்து தமி ழுக்கோ - புது மொழி வலுவை ஏற்படுத்தக் கூடிய சுருதி இழையும் வார்த்தைகளை வசமாக்கும் திறன் படைத்தவர். கவிதை உலகின் இன்றைய சில கேள்விகளுக்கு நல்லதோர் பதில் சோ. ப. தமிழ்க் கவிதையைப் பிற மொழிப் படுத்தவது மிக மிகக் கடினம்: ஏனெ னில் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியம் மற்றைய மொழிக் கவிதை களுக்கு முற்றிலும் புறம்பானது. அதில் வெற்றி கண்டவர் வரிசை யில் இவரையும் நிச்சயம் சேர்க்கலாம்.

எம். ஏ. நுஃமானின் புத்தரின் படுகொலை — கவித்துவம் MURDER செய்யப்படாமல் Murder ஆக்கப்பட்டுள்ளமை அற்புதம். தாத்தாமாரும் பேரர்களும் கூட அப்படியே உணர்வை உள்வாங்கி ஊட்டக் கூடிய வார்த்தைகளாக மொழிப் பரிவர்த்தனையின் உச்சங் களைத் தொட்டு நிற்பதை இங்கே தரிசிக்க முடிகின்றது. இது Journal of South Asian Literature இல் வெளிவந்தது. இவை, பெங்குவின் பதிப்பொன்றில் வந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதொரு மகிழ்ச்சிக்குரியது.

எல்லோருக்கும் நல்லவராக வாழும் சோ. ப. பன்முக ஆளுமை நிறைந்த ஒருவர். விமர்சனம், நாடகம் (எழுத்தும் நடிப்பும்), சிறு கதை, மொழிப் பரிவர்த்தனை என்று எதற்குள்ளும் இணைத்துக் கொள்ளக் கூடிய வளமான இவரைப் பிடிக்காதவர் யாருமே இருக்க முடியாது என்றால் அது பச்சை உண்மை.

அகப் பொலிவும் புறப் பொலிவும் அமையப் பெற்ற வார்த்தை முகப்புகளால் கவித்துவக் கோலமிடும் இவர், தவிர்க்க முடியாத சடங்குத் தன்மைக்கு ஆட்பட்ட (சோ. ப. இதற்காக என்மீது கோபப் படலாம்; பரவாயில்லை. அத்தோடு அவர் நியாயமான கோபங்களை யும் கடந்தவர். ஆகவே பயம் இல்லை) ஒருவராகவும், கலாசார மரசில் காலூன்றி நின்று கொண்டு, அதே வேளை அவற்றுக்கப் பாலும் எட்டிப் பார்க்கும் ஆற்றலும் ஆர்வமும், அத்தோடு மூலத்தை அறிய முற்படும் வேகமும் தேடலும் கொண்ட ஒருவராகவும் கவிதை களுடே நடமாடுவதை எவரும் அறியும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திய வண்ணமீருக்கிறார்.

இவரிடத்தே காணப்படும் நோக்கு நிலையும், இவரது ஆக்க மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் இன்றைய சமூக யதார்த்தங்களும் ஒன்றையொன்று தழுவித் தொய்யாமல் தொடர் நிலைப்பட்டுச் செல்கின்ற தன்மையை வெளிக்காட்டி நிற்கின்றன. இது ஒரு உயர்ந்த கலைஞரது ஆளுமை வெளிப்பாட்டின் முத்திரை. மனப்பதிவுகளை மடக்கிப் பிடித்து மானுடத்தின் வெற்றிக்கான மார்க்கத்தை வார்த் தைகளுள் இறக்கி நெறிப்படுத்தக் கூடிய அசாத்தியத் துணிச்சல் பெற்றவர்களுள் சோ. பவும் ஒருவர்.

படைப்புக்களை நுனித்து நோக்கி நுட்பங்களைக் கலை நயத் துடன் சுவைபட விமர்சிக்கும் இவரது பாணி, அதைத் தேடிப் படிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலைத் தூண்டும் ஆற்றல் மிக்கது. நுண்ணுணர்வு நலன்களை இனங்கண்டு உள்வாங்கி அதை மற்றவர் களுக்கும் பகிர்கின்ற பாங்கினையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். நற்கலைத் தரிசனத்துக்கு மற்றவர்களை ஆற்றுப்படுத்தும் வசிய மந்திரம் தெரிந்தவர் சோ. ப. கர்நாடக இசை, நாடகம், நாட்டியம் முதலிய ஏனைய கலைகளிலும் நாட்டங் கொண்டுள்ள இவர் சிறந்த சொற்பொழிவாளருமாவார். சமயம், இலக்கியம், அரசியல் ஆகிய துறைகளிலும் தெளிவும் தீட்பும் பெற்றவர். எந்தவித ஆடம்பரமும் பரபரப்புமற்ற அமைதியான சுபாவங் கொண்ட இவர், ஆங்கில இலக்கியப் பயிற்சியின் விளைவாக நூல் விமர்சன அரங்குகளில் தமிழ்ப் படைப்புகளை ஒப்பிட்டு உணர்த்தும் திறனுக்கு இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஏகோபித்த பாராட்டுக் கிடைக்கத் தவறுவதில்லை. பல்வேறு சோலிகளுக்கிடையிலும் இலக்கியப் பணியைச் செய்து வருகிறார். மட்டி மண்டங்களுக்குத் தலைமை தாங்கியும், சில வேளை களில் அணித் தலைமையேற்றும் ஐமாய்த்துத் தள்ளிவிடுகிறார்.

சமூக மானுடவியலாளரின் சிடிவாதப் போக்கு வெகுளித்தனம், முரண்பாடு ஆகிய இவற்றையெல்லாம் தாண்டித் தான் தனது சொந்தச் சிந்தனையில் நிற்க வேண்டுமென்ற தன்மையினைக் கொண்டவர். அதேவேளை பாமர அளவு கோல் கொண்டு விவாதிக்கும் போக்கை விரும்பாதவர். கற்பனையின் இணைப்பாற்றலால் நுண்பொருளோடு பகுப்பொருள் படிமங்களை இணைக்கும் போது தோன்றும் குறியீடுகளை இனங்கண்டு எல்லோருக்கும் சொல்லி இப்பிறும் ஓர் அற்புதப் பிறவி. காட்சித் தொடர்பையும் மனத் தொடர்பையும் இலக்கியத் தொடர்பையும் ஒருங்கே காட்டி அறிவு நிலையிலும் உணர்வு நிலையிலும் எளிதில் விளங்க இயலாத வற்றை நொடியில் தெளிவாக்கிக் கண் முன் நிறுத்தவல்ல படிமங்களைப் படித்துவிட்டால் அதை நாலு பேருக்குச் சொல்லி மகிழா விட்டால் அவருக்கு நித்திரை வராது. அத்துணை சிறந்த இரசிகர்.

இனம்பருவ நோய்த்தனங்கள் அனுகாத, ஆங்கில வயப்பட்டு போலியான ஓர் இலக்கியச் சூழலில் சிறைப்பட்டாத, சில்லறைத்தனமான சிந்தனைகளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டாத தமிழ்ச் சித்தாந்த மரபுப் பரப்பின் நிற்கும் ஓர் ஆத்மார்த்தமான கவிஞர் என்றால் ஒன்றும் மிகையன்று. புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகளை — பாத்திரங்களை இன்றும் நினைவு கூர்ந்து சொல்லும் ரூபகசக்தி, ஜானகி ராமனின் நாவல்களுக்குள் அழைத்துப் போய்ப் பரவச நிலை எய்தும் பக்குவம் தனி அலாதி யானது. மஹாகவி, நீலாவணன் முதலியோர் கவிதைகளை அப்படியே ரசனையோடு ஒப்புவிக்கும் திறன் இவை எல்லாம் சேர்ந்த நல்லதோர் இலக்கியச் சுவைகளுள்.

கூர்ந்து நோக்கும் திறனும், தாமே அனுபவித்து அதனோடு ஒன்றிச் சொல்லும் சுவை — நான் வியந்த ஆச்சரியம் — போலி மெருகேற்றப்பட்டாத அழகு — நடப்பியலை வார்த்தைக்குள் படம்பிடிக்கும் நேர்த்தி, நயம், வியத்தகு தன்மை, அழர்வ ஒளி வீச்சு — விசால இதயம் அனைத்தும் நிறைந்த — வார்த்தைக்குப் புதுப் பாலத்தை வகுத்தளிக்க வல்ல பல சுயாதீனமான நெருடலற்ற யாப்போட்டம் இவரது கைவாகு.

ஒசைக் கோவங்களுக்குள் புகுந்து விளையாட ஆரம்பிடும் ஓர் அலாதி யான ஆனந்த சுகம் நல்லூர் முருகன் காவடிச் சிந்து தருவதை ஆரும் அனுபவிக்க வாய்ப்பளித்திருக்கும் இவர், இந்த ஒலிநாடாப் பிரதி அமெரிக்கன் கொங்கிரஸ் நூல் நிலையத்தில் ஆவணமாகப் பாதுகாக்கப்படுவதைப் பெரும் பேறாகக் கருதுபவர்.

மிக மிக அவசரமாக இவர் படைப்பு அச்சுருவிக் நூலாக்கப் பட்டால்தான் நான் சொல்லுபவற்றின் சூட்சுமங்கள் சரியான முறையில் சிடிபடும். அவ்வப்போது வந்த கவிதை நறுக்குகளை வைத்துக் கொண்டு நான் எதைத்தான் சொன்னாலும் அவரைக் கவிதையாக நினைத்துத் தரிசிப்பதில் தடக்குப்பாடுகள் இருக்கும்! சோ. ப. வைப்பற்றி இலக்கிய ஆர்வலரிடையே இருக்கின்ற நம் சிக்கலுக்கும் தெப்பு ஏற்படும்; வெளிச்சம் கிடைக்கும்.

ஒன்றை இழந்துதான் ஒன்றைப் பெறவேண்டும்!

— டொமினிக் ஜீவா

திட்டவட்டமாக முடிவெடுக்க வேண்டியிருந்தது. இரண்டு தோணிகளில் கால் வைத்து ஓனிப் பயணம் செய்ய முடியாது. ஒன்றில் அது; அல்லது இது! இதில் எந்த வழியைத் தேர்ந்தெடுப்பது? இரவுகளில் தூக்கமின்றிச் சிந்தித்தேன். அந்த அனுபவம் நரக வேதனையைத் தந்தது. இருந்தும் எதார்த்தத்துக்கு முகம் கொடுத்தேயாக வேண்டும்.

மல்லிகை ஆரம்பித்து ஆண்டொன்று கடந்து விட்டது. சில மாசங்களும் சென்று விட்டன. தொடர்ந்து மல்லிகையை வெளியிட்டு வைத்தேன். ஆண்டு மலரும், வேறொரு மலரும் இந்த இதழ்களுக்குள் அடங்கும்.

இலக்கிய உலகில் ஆரம்பத்தில் அவ்வளவு உற்சாகம் காட்டப் படவில்லை. சிற்றிலக்கிய ஏடுகளுக்கு இயல்பாகவே உரிய இளம் பிள்ளைவாத நோய் மல்லிகையையும் பீடித்து, மல்லிகையை முடமாக்கி விட்டுவிடும் என எனக்கு நெருக்கமான நண்பர்களே என்று காதுகளுக்குத் தமது இந்த அபிப்பிராயங்கள் வந்து சேராது என்ற எண்ணத்தில் சொல்லிப் கிண்டல் தொனி விரவிய கருத்துக்கள் எனக்கு எட்டின. நெஞ்சை இங் வருத்திக் கொண்டிருந்தது. அப்படி அவர்கள் கருதியதில் கூடத் தவறொன்றும் இல்லை. ஈழத்தின் இலக்கிய முன் அனுபவங்கள் கற்றுத் தந்த பாடமே அவர்களது அபிப்பிராயங்கள்.

அந்தக் காலத்தில் நாமகள் அச்சகத்தில் தான் மல்லிகை அச்சாகியது. மூவாயிரம் ரூபாவுக்கு மேல் கடன். தொடர்ந்து நஷ்டப்பட இயலாத பொருளாதார நெருக்கடி இதே வேளை அந் காலத்தில் தினசரி ஐம் து ரூபா சம்பாதிக்கக் கூடிய பயிற்றப்பட்ட தொழிலாளி நான். தொழிலையும், சஞ்சிகை வெளியிட்டையும் பக்கம் பக்கமாகச் செய்து ஒப்பேற்றிவிட முடியாது. ஒன்றில் வயிற்றுக்குச் சோறு வழங்கிய தொழிலை விட வேண்டும்; அல்லது ஆத்மாவுக்கு உணவு ஊட்டிய சஞ்சிகை வேலையை இடை நிறுத்த வேண்டும்.

— இதில் எதைச் செய்வது?

தொழிலை விட்டால் குடும்ப வாழ்க்கையே நிலை குலைந்து விடும்; மல்லிகையை விட்டால் இலக்கிய நெஞ்சமே வெடித்துச் சிதறிவிடும். ஆத்மாவை இழந்த மனிதனாவேன், நான்.

மல்லிகையை ஆரம்பித்த காலத்தில் இரண்டு பெண் குழந்தைகள் எனக்கு. இந்த இடைக் காலத்தில் ஆண் குழந்தை ஒன்றும் பிறந்திருந்தது.

இளமைக் காலத்தில் மராட்டிய எழுத்தாளர் வி. ஸ. காண்டேகரின் நாவல்களை விரும்பிப் படித்தவன் நான். அவர் எழுத்தின் மீது அத்தனை பிரீதி! 'கிரெஞ்சுக் வதம்' என்ற அவரது நாவல் இளந் தலைமுறையினரை கிறங்க வைத்திருந்தது அப்போது. அந்த நாவலில் வரும் பிரதான பாத்திரத்தின் பெயர் திலீபன். இளைஞர்களான எமக்குள் பல்வேறு கற்பனைகள்!—எதிர்க்காலக் கனவுகள்! எமக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்தால்—திலீபன் என்றே பெயர் வைப்பது என இளந்தார்களாக இருக்கும் பொழுதே இலக்கியவாதிகளாகிய எம்மில் சிலர் குளுரைத்துக் கொண்டோம். அதைப் பின்னர் செயல்படுத்தினோம்.

அந்தச் சங்கல்ப்படி எனது மகனுக்குத் திலீபன் என்றே பெயரிட்டேன். சில்லையூர், என். கே. ரகுநாதன் போன்றோர்களும் தமது குழந்தைகளுக்குத் திலீபன் எனப் பெயரிட்டதாக இன்று ஞாபகம். இன்னும் சிலரும் இப்படித் தமது மக்களுக்குப் பெயரிட்டிருக்கலாம்.

கைத் தொழிலால் ஓரளவு தகுந்த வருவாய் பெற்று ஒரு சின்னக் குடும்பத்தை நடத்தி வந்தேன். இருபது ஆண்டுகளாகப் பயிற்றப்பட்ட தொழில். நண்பர் வட்டாரம் அதிகம். இலக்கியத் தொடர்புகள் காரணமாகப் பிரபலமும் செல்வாக்கும் வளர்ந்த காலம். கனெக்ஸ், கனெக்ஸி, தெனி, தம்பி, கணேசு, அழகு சுப்பிரமணியம், எஸ். பொ., இ. ஆர். திருச்செல்வம், நந்தி, புதுவை போன்றோர்களும் மற்றும் கொழும்புப் பிரதேசங்களில் இருந்து வரும் இலக்கிய நண்பர்களும் வந்து கலந்துரையாடிப் போய்க் கொண்டிருந்த அந்தக் காலம்.

தொழிலை விடுவதா? — மல்லிகையை நிறுத்துவதா? ஒன்றை இழந்துதான் ஒன்றைப் பெற வேண்டும். முடிவெடுத்தே ஆக வேண்டும்!

இரண்டுக்குமாக ஊசலாடினால் இரண்டிலுமே காலுன்ற முடியாமல் தடுமாறி விழுந்து தொலைக்க வேண்டுமோ?

பிரச்சினைகளின் சாதக பாதகங்களை எனக்குள் ஆய்ந்து படித்தேன். ஆத்மார்த்திக நண்பர்கள் என என்னால் நம்பப்படுபவர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டேன்.

கடைசியில் தீர்க்கமான முடிவெடுத்தேன்.

இதுவரை காலமும் எனக்கும் எனது குடும்பத்திற்கும் உணவு ஊட்டிப் பாதுகாத்து வந்த தொழிலைக் கைவிட்டேன்! அறந்தேன்!

எனக்குத் தெரியும், நான் எடுத்துள்ள இந்த முடிவு எனது தினசரி வாழ்க்கையில் எத்தகைய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தும் என்று. இருந்தும் தளம்பரமல் முடிவெடுத்தேன். பின் விளைவுகளை ஏற்கவும், தாக்கங்களைச் சமாளிக்கவும் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டேன். முடிவை இன்றுவரை அமுல் நடத்தி வருகின்றேன்.

இன்று ஆறுதலாக இருந்து நினைத்துப் பார்க்கும் இந்த வேளையில், நான் அன்றெடுத்த முடிவின் மாணுட அர்த்தம் வெகு துல்லியமாக விளங்குகின்றது. முடிவெடுக்கும் திறன் வாழ்க்கையில் முக்கிய கட்டங்களை நிர்ணயித்துவிடும். அந்த முக்கிய கட்டத்தில் நானெடுத்த முடிவையெண்ணி எனக்கு இன்று பூரண திருப்தி!

ததம்பாடல்

சார்ந்ததின் வண்ணம்

தில்லைச் சிவன்

“வா” வென்றான். வெளிவந்தேன்
அங்கு நான் வாழ்ந்த உடல்
“நோ வந்ததோ” வெனத் துடித்தடக்கி,
நீண்டு போழ்வாய்
“ஆ” வென்றிட: அழுதவ் வாய் பொத்தி
“ஐயோ” அவர் இன்னே
“போய்விட்டார்” என்றே புலம்பக் கேட்டுச்
சற்றுப் பொறுத்து நின்றேன்.

அன்றைய அவ்வுடல் மீது நிழந்து
அழுதனர் பிள்ளைகள்; “மற்றுற வாய்
நின்றவர், அயலவர், நிகரிலா
“அன்பினால் உனைப் பிரியேன்”
என்றவள், இறுஞ் சிலர்
இவைகண்டும், ஏதேனு முரை
ஒன்றினையும் பகரா தவர்வழிவிட்டெனை
— அழைத்தவன் பின் பறந்தேன்.

காற்றென உடல் பெற்றுக் களைப்பினைப் பற்றுக்
கறுத்திருண்ட
கற்றுவன் தூதன் முன்செலப் பின்னோர்
குகைவழியே
மாற்றமொன் றின்றிச் சென்றேன்
— இருண்ட ஓர் மாளிகைக்குள்,
வேற்றொலி ஒன்று “இவனார்?
அழைத்ததேன்” என்றதுவே.

தூதுவன் சொல்கிறான் “துரையே!! இவ்வந்தான்
துய்ய சரவணையாம்.
தீதில ஊரான், “தில்லைச் சிவன்” எனும்
சிறு கவிஞன்.
கோது எனநல்ல கூட்டி வருகென்றாய்
கப்பிட்டேன் அப்

போதோமறுத்திலன் வந்தான், நின் அவைக்கனம்
கொணர்ந்தேன்'' என்றான்.

''நல்லது நல்லது இவன் வளர்த்திட்ட
நாய் தனையே
மெல்லக் கொணர் என, இவனைக் கொணர்ந்த நின்
வேலைத் திறம்
நல்லது இவனனு பவித்திடக் கர்மம்
நனி உளது,
கொள்ளடா நாயின் உயிரை, இவனைக்
கொண்டு போ, வீடு'' என்றான்.

தூதுவன் பின்னே தூவெளிப் பாதையில்
சூக்குமத்தின்,
ஆவிஉடல் கொண்டு மீண்டுவந் துற்றேன்
அதற் கிடையில்
காவிக்கொண் டென்னுடல் புன்னன்
கண்டிச் சுடலையிற் கனலில் இட்டுப்
போயினர்; கண்டு புழுங்கிய தூதன்
புதிதுரைத் தான்.

*''நாயியின் உயிர் கொண்டு போவேன், அவ்
வுடலில் நீயிருந்து
வாழின், சிறிதுபின் னாளில் வந்துணை
நான் கொணர் வேன்,
போய்திற் புரு'' வென எனைவிடுத்து, அவன்
போனதின் பின்,
நோயுற் றிறந்த அந்நாயுடல் புக்கு
நொடியினில் நாயாகினேன்.

அடிபட்டு நோயால் அவதியுற்றுக் கிடந்த
அந்நா யெழுந்து,
துடி துடிப் போடோடி வீடுவாசல் முற்றும்
சுற்றி வந்து,
வடிவுற்ற மனைவியைச் சுற்றிச் சுழன்று
வாணையாட்டி,
நெடிதுற்ற தோளில்முன் கால்களை போட்டு
நிமிர்த்ததுவே;

கால்களை நக்கியும் கண்களாறி பார்த்துக்
களிப்படைந்தும்.
வானினை ஆட்டியும், வாயை நெளித்துப் பல்
வரிசையைக் காட்டியும் வாய்ப்பிளதால்,
உறுமியும் செருமியும் ஓடியுந் தேடியும்
உவத்தலும் குரைத்தலு மாய்,
விறு-விறுப் பாயோடிச் சுட்டில் விரிப்பில்
விரித்துப் படுத்ததுவே;

* ஒநா யெயென்று ஓட்டினான், கட்டில் விட்டு
உருட்டினான், அடித்தான், சீ
''ஈதுக்கு என்னை பிடித்தது, தொந்தரை
எடுக்கும் சங்கிலியைப்

போடு கழுத்தினில் கட்டடா தூணில்
போதுமிந் நாய்ச் சேட்டை
வாட்டும் சோறினி வைக்காதே'' என்றதை
வாட்டினான் சோட்டி.

தம்பி தடிக்கொண்டடித்தான், தாய்
தட்டியேன் என்ன வில்லை.
''அம்பி அடியாதே நானுன்றன் அப்பன் என் (று)
அறையவும் முடிய வில்லை.
வெம்பி அழுதென்ன விதியினை நொந்தென்ன
வேதனை தாளவில்லை
கெம்பி எழுந்தோடிச் சாம்பற் குவியலிற்
கிடந்து தனித்தழு தான்.

பக்கத்து வீட்டுப் பார்வதியாள் அந்தப்
பாதையால் வரக்கண்ட நாய்
துக்கம் அடைக்கத் தொண்டைநீர் வற்றிச்
சுருண்டு நாச் சாம்பல்உற
பக்கமாய்ச் சென்றுதன் பாசலிழி கொண்டு
பார்க்கவப் பத்தினியாள்,
அக்கணத் தோர்கல்லால் அடித்தோடு நாயென்றே
ஆர்ப்பரித் தோடி விட்டாள்.

வழிபட்ட அய்யனார் வாயிற் படிதனில்
வந்து கிடந்த அந்நாய்
சுழிபட்ட எச்சி இலைகளை நக்கித்தன்
காலத்தை ஓட்டும்; தன்னாற்
பழிபட்ட பேர்களின் பாடலும் ஆடலும்
பார்த்துளம் வேர்த்து நோக,
இழிபட்ட நாயேயென் நோர்கல்லை எடுத்து
எறிந்ததை ஓட்டின ரே;

கோயிற் சபையின் தலைவர், அன்னதானக்
கொடுக்கும் சபைத் தலைவர்,
பாவிற் பலரின் மெய்க் கீர்த்தி கிளர்த்திப்
பாடுஞ் சரம கவி
பாடம் படிப்பிக்கும் சாலைக்-கதிபர்
பத்திரி கைப் புகழைத்
தேடும் இவர் சொறி நாயாக மாறிய
சேதியை யார் அறிவார்?

கோவிலின் வீதியைச் சுற்றி ஓடிவந்தேன்
எனைக்கண்டு கொண்டவோர் பெட்டைநாய்
ஆவியை எங்கே ஒளித்து, விழுந்து கால்
அகல விரித் தழைக்க,
பாவி அதனிடம் சென்று பரிவுடன்
பார்த்துடல் மோந்து களி
கூவிடச் சார்ந்து அதன் வண்ணத்தில் ஊறி
கூடி மகிழ்ந்து நின்றேன்.

கட்டிய என்மனை யாட்டி வந்தாள்
எமைக் கண்டவள் கல்லொன்றினை

எட்டி எம்மெலெறித் தேகினான் ஏனோ
 'இம்' மென்றவன் பக்கமாய்
 சட்டெனப் போய்க் காலை நக்கினான் அடிசனி
 நாயே போ வென் றுதைத்தான்.
 கிட்டவும் நானவன் பக்கம் இனிப் போகேன்
 கிடைத்ததே போதும் வாழ்வேன்.

நாயுடன் நான்கடி வாழுமிக் காலமே
 நல்லதோர் பொற் காலம்,
 கோயிலுக் கதிகாலை போய் வருவோம்
 பக்தர் கூடிடும் முன்பாக,
 வாயிலில் வீழ்ந்து உருண்டு புரண்டு
 வணங்கிப்பின் எழுந்தய வில்
 மேவிய காட்டினில் வேட்டையிற் பெற்றதை
 விரும்பி யுன் டேமகிழ் வோம்.

உற்றகவலைகள் ஒன்றுமில்லை நர்மிரு
 பேரும் உழைத்து உண்டு
 பெற்றசுகம் பிறர் கண்டு பொறாமையால்
 பிடுங்கக் கல்லெறிவார்
 பற்றிலரோ அந்தப் பாதகர் தம்மைநாம்
 பார்த்துக் குறைத்திடுவோம்
 பெற்ற சுகம் இவர் பெற அரிதோ வென்ப்
 பேசி மகிழ்வுறுவோம்.

என்பெட்டை மிகக் கெட்டி எவ்விட்டு
 இடுக்கினும் நுழைந்திடுவான்
 கண்மூடி விளிக்கு முன் ஏதேதோ கொண்டு
 காலடி வைத்திடுவான்
 பொன்பொருள் மண் எனப் புகழ்நெ சிதழைப்
 புரிதலும் போற்றலுமற்(று)
 உண்ணும் உணவினை எப்படியும் பெற்று
 உடனிருந் துண்டிடுவோம்.

கண்ணெனப் போற்றிய மானிட வாழ்வொரு
 கவிநய ஒடைபதுவோ!
 பெண்ணென ஆணென பேயென நாயெனப்
 பேசிய வாழ்வதுவே
 இன்னல உணர்வோடும் இன்பத்தின் புணர்வோடு
 ஈட்டிய இயற்கை தரும்
 விண்ணுலகிது; உயர் வீடுதா னெனினும்
 வேண்டேன் மானிடமே.

காட்டில் உணவைக் கலைத்துக்
 கடித்து உண்ணும்
 வேட்டை விளையாட்டு விரும்பிடும்
 போதென் பெட்டையின் மெய்க்
 கூட்டின் மகிழ்வு, குறுக்கிடும் நாய்களைக்
 துரத்திச் சென்று கடித்து
 ஈட்டும் பெருவெற்றிக் களிப்பு மிகநனி
 இவையுண்டு வேண்டேன் இனிப்பிறவே.

கிழக்கும் மேற்கும் சந்திக்கிறது

— காவல்நகரோன்

ஒன்பது நாவல்களையும், அநேக சிறுகதைகளையும் ஏற்கெனவே எழுதி வெளியிட்டுப் புகழ் பெற்ற எழுத்தாளப் பெண்மணி ருத் ப்ராவர் ஜாப்வாலா அவரை, செக்கோவ் முதல் பார் பசா பிம்வரை எல்லாப் பிரபல கதாசிரியர்களுடனும் விமர்சகர்கள் ஒப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் இவ் இலக்கிய முன்னோடிகள் எவராயினும் இவர் தமக்கே சொந்தமாக்கிக் கொண்ட சமூகச் சிக்கல்களை அதாவது, கிழக்கும் மேற்கும் ஒன்றுடன் ஒன்று தர்க்கப் புரிவதை நுட்பமாகப் பரிசோதிக்க முயன்றார். உதாரணமாக அமெரிக்க, ஐரோப்பிய இளைஞர்கள் இடைவிடாது "காதலையும் அழகையும் தேடி"க் கொண்டே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சித்திரிக்கிறார். இந்தத் தலைப்பையே முன்னர் தமது ஒரு நாவலுக்குச் சூட்டியுள்ளார். அவ்விளைஞர்கள் ஒரு குருவின் வசிகரண சத்திக்குட்படுகிறார்கள், அல்லது இந்தியாவால் கவரப்படுகிறார்கள். சில சமயம் அவர் ஆமை வேஷத்தில் ஊரும் டெல்லிமா நகரின் மத்தியதர வாழ்க்கையைச் சித்திரிப்பார். மிகையுணவு உண்டு கொழுத்த மைத்துணிமாரின் சோம்பல் மிக்க பிற்பகல் ஓய்வை வருணிப்பார். அவர்களுக்கு நடுவில் திடீரென ஒரு மேனாட்டவரைத் தொப்பென்று குதிக்கவைப்பார் ('இந்

தியாவில் எஸ்மன்ட்' என்ற நாவலில் போல) ஆரம்ப கால கேலிகள், எரிச்சலை உண்டாக்குவனவாய் மாறி, இறுதியில் சோகத்தில் முடிவதைக் கண்டு காட்டுவார்.

19-8 ஜூலைமாதம் 'ஜாப்வாலா எழுதிய பத்தாவது நாவலான "மூன்று கண்டங்கள்" வெளிவந்தது. (384 பக்கம், விலை 19 டொலர்) அதில் சில பக்கங்கள் படிப்பதற்குள், முக்கிய பாத்திரங்களுள் ஒன்று தனது விதியை நேருக்கு நேராகச் சந்திக்கின்றது. மைக்கேல் ஓர் அமெரிக்கன், அவனுடைய விதி கிருஷியின் வடிவில் வருகிறது. அவன் வீட்டுக் குடியிருப்போனாக வருகிறான். கிருஷி கொஞ்சம் ஷேஷிங்கிறீம்-கடன் கேட்க மைக்கேலின் அதைக்குள் எட்டிப் பார்க்கிறான். பின் நிகழ்னை மைக்கேலின் சகோதரி ஹரியெற் வருணிக்கிறாள்:

மைக்கேல் தனது தலையணையில் பலவினமாகச் சாய்ந்திருந்தான். ஒரு கணம் கண்ணையும் மூடினான். ஆனால் மீண்டும் கண் திறந்த போது அவனிடம் ஒளி வீசியது. அதன் காரணத்தை எனக்குச் சொல்ல முயன்றான். அவன் கூறினான் "ஹரியெற்; இதுதான் அது. அந்த உண்மையான சங்கதி— ஒம்"

அறிவியல் ஆட்சியை அலசி ஆராய்வதாகவும் அமைந்துள்ளது. அவரது முன்னைய பாடப்புத்தகங்களிலும் கூலிய தாக்கத்தை வாசகர் மனத்தில் மதிப்பது அவரது பேராசையை ஒரளவு நிறைவேற்றியுள்ளது எனலாம்.

இந்த விஸ்தாரமான விடயத்தையும் அவர் தூய எளிய நடையில் எழுதி வெற்றி பெற்றுள்ளார். இப்பண்புகளே அவரது எழுத்துக்குச் சிறப்பாக அமைந்த கௌரவத்தையும், வரிசையறிந்து ஆய்ந்தெடுக்கும் ஆற்றலையும் அளிக்கிறது. ஆங்கிலம் மூலமே நீண்ட காலமாக

அவர் சிந்தித்து எழுதிவருகிறார். எனினும் அவரது வசன நடையில் மொழி பெயர்ப்பின் இனிமையும் மென்மையும் காணப்படுகின்றன. எழுதும் வார்த்தைகளின் பொருள் றூனின் அப்பக்கத்தில் காற்றில் மிதப்பது போன்ற உணர்வு விஞ்சி நிற்கிறது. டில்லியிலும் சரி, நியூயோர்க்கிலும் சரி அவர் ஓர் அந்நியராகவே எழுதுகிறார். கேட்டால் "நான் என்ன செய்ய முடியும்," நான் ஓர் அந்நியன் தானே" என்று புன்சிரிப்புடன் விடை பகர்கிறார்.

(நன்றி: நியூஸ் வீக்)

மல்குகையூதல்

வெளியீடுகள்

25 - வது ஆண்டு மலர் விற்பனைக்குண்டு.

எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும். விலை 75 ரூப

அட்டைப் பட ஒவியங்கள் ... 20 - 00

(35 ஈழத்து பேரூ மன்னர்கள் பற்றிய நூல்)

ஆகுதி ... 25 - 00

(சிறுகதைத் தொகுதி - சோமகாந்தன்)

என்னில் விழும் நான் ... 9 - 00

(புதுக் கவிதைத் தொகுதி - வாகதேவன்)

மல்லிதைத், கவிதைகள் ... 15 - 00

(51 கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுதி)

இரவின் ராகங்கள் ... 20 - 00

(சிறுகதைத் தொகுதி - ப. ஆப்.ன்)

தூண்டில் கேள்வி-பதில் ... 20 - 00

- டொமினிக்-ஜீவா

ஒரு நாளில் மறைந்த இரு மாலைப் பொழுதுகள்

(சிறுகதைத் தொகுதி - சுதாராஜ்) 30 - 00

வியாபாரிகளுக்குத் தகுந்த கழிவுண்டு.

மேலதிக விபரங்களுக்கு: 'மல்லிகைப் பந்தல்'

234 B, காங்கேசன்துறை வீத வாழப்பாணம்.

தகரக் கொட்டகையும் இசை நாடகங்களும்

ஆ. கனகசபாயதி

இசை நாடகத்துக்கென உருவாக்கப்பட்ட தகரக் கொட்டகை நோயல் தியேட்டர் என்று பெயர் குட்டப்பட்டு நாடகங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. தகரக் கொட்டகை உரிமையாளர் துரைராசா அவர்களின் மரணத்தின் பின்னர், பிறண்டிக்கடை வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தகரக் கொட்டகையைப் பொறுப்பேற்று சினிமாத்தியேட்டராக்கி, தகரக் கொட்டகை (நோயல் தியேட்டர்)க்கு "வினஸர் தியேட்டர்" என்று பெயரிட்டு சினிமாப் படங்கள் திரையிடப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன.

தகரக் கொட்டகையில் இசை நாடகங்கள் இரவு 9 மணிக்கு ஆரம்பமாகி அதிகாலை 2-3 மணிவரை நடைபெறும். அப்படி நீண்ட நேரம் நாடகங்கள் நடைபெறுவதற்கு முக்கிய காரணம், நாடகங்களின் காட்சிகளுக்கு ஏற்ப மேடையை ஒழுங்கு செய்வதே. அத்துடன் நாடக நடிகர்களில் பிரதான ராஜபார்ட், ஸ்திரிபார்ட் நடிகர்களின் பாடல் திறமையை ரசிகர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி

நாடகத்துக்கு ஆவலை உருவாக்குவதும் ஒரு காரணமாகும்.

இசை நாடகத்தில் ஆர்மோனியம் வாசிப்பவர், நன்கு பாடக் கூடியவராகவே இருப்பார். மேடையில் திரைச் சீலைக்கு முன்னால் ஒரு ஓரத்தில் ரசிகர்கள் பார்க்கக் கூடிய முறையில் ஆர்மோனியம் வாசிப்பவர் ஆர்மோனியத்துடன் இருப்பார். அவருக்கு அருகாமையில் மிருதங்கம் வாசிப்பவரும் இருப்பார். நாடகம் ஆரம்பிக்குமுன் நாடக நடிகர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து கடவுள் வாழ்த்து (கோரஸ்) பாடுவார்கள். வாழ்த்துப் பாடல் முடிந்தவுடன் பழன் வேடந்தாங்கி நடிக்கும் நடிகர் மேடையில் தோன்றி ரசிகர்கள் ரசிக்கக் கூடிய பாடல்களைப் பாடி ஆடி, கோமாளி நடிப்புக்களைக் காட்டி ரசிகர்களை மகிழ்விப்பார். அத்துடன் சபையினருக்கு வணக்கத்தையும் தெரிவிப்பார். பழன் வேடந்தாங்குபவரை கோமாளி என்றே மக்கள் கூறுவார்கள். இன்று நகைச்சுவை நடிகர் என அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு முற்பகுதியில் ஒலி பெருக்கி

இல்லை. இதனால் நாடக நடிகர்கள் நாலரைக் கட்டை சுருதியில் பசடியும் வசனமும் பேசியே நடிப்பார்கள். அவர்களுடைய பாடல்கள். வசனங்கள் மண்டபத்தில் மிகவும் தெளிவாகக் கேட்கும்.

மேயின் ராஜபாட் நடிகர் சபையினருக்கு வணக்கம் தெரிவிப்பதற்கு மேடைக்கு வரும் முன்னர் மேடையின் உள்ளிருந்து முதலில் பல்லவி பாடுவார். அவர் பாடும் பல்லவியை ஆர்மோனியம் வாசிப்பவரும் (பிற்பாட்டு) பாடி ஆர்மோனியமும் வாசிப்பார். ஏறக்குறைய இரண்டு நிமிடங்கள்வரை பல்லவி பாடி, அநுபல்லவி பாடிக்கொண்டு மேடையின் முன்வந்து பாடுவார். பின் சரணம் பாடி முடிந்தவுடன் சபையினருக்கு பாடல் மூலமாகவே வணக்கம் செலுத்துவார். ராஜபாட் பாடுவதைப் போலவே ஆர்மோனியம் வாசிப்பவரும் பாடுவார். ஏறக்குறைய பத்து நிமிடங்கள் பாடல் இடம் பெறும். பின்னர் ராஜபாட் சபையினருக்கு நாடகத்தில் சொற்பிழை, நடிப்பில் பாட்டில் பிழை ஏற்பட்டால் மன்னிக்கும்படி வணக்கம் தெரிவித்துச் சொற்பின் திரை நீக்கப்பட்டு நாடகம் ஆரம்பமாகும். அந்தக் காட்சி முடிவடைந்து திரை இறக்கப்பட்டதும் அடுத்த காட்சிக்கு மேடை ஒழுங்கு செய்யும் நேரத்தில் ரசிகர்கள் சோர்வடையாமல் இருப்பதற்கோ, விசில் அடித்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்யாமல் இருப்பதற்காகவோ ஆர்மோனியம் வாசிப்பவர் நல்ல பாடல்களைப் பாடி, ஆர்மோனியத்திலும் வாசித்து ரசிகர்களை மகிழ்விப்பார். சில சமயம் பபூன் (கோமாளி) நடிகரே வந்துவிடமாக நடித்துப் பாடி கருத்துள்ள சில கொமிக் கதை

களைக் கூறி ரசிகர்களை உற்சாகப்படுத்துவார்.

இதேபோல் காட்சிகள் முடிவடைய திரை இறக்கப்பட்டதும் மேயின் ராஜபாட்டோ, ஸ்திரீ பார்ட்டோ மேடையில் வந்து பாடல்களைப் பாடுவார்கள். இவர்கள் பாடுவதை ஆர்மோனியம் வாசிப்பவரும் பாடி ஆர்மோனியம் வாசிப்பார். சுரங்கள் பாடும் பொழுது ராஜபாட்டும் ஆர்மோனியம் வாசிப்பவரும் ஒருவருக்கொருவர் சளைக்காது பாடுவார்கள். பார்ப்பவர்கள் தங்கள் தங்கள் திறமையைக் காட்டிப் போட்டிக்குப் பாடுவதாக நினைத்து ஆரவாரம் செய்து பாடுபவர்களை உற்சாகப் படுத்துவார்கள். நாதஸ்வரம் வாசிக்கும் இரு கலைஞர்கள் இப்படி ஒருவர் வாசிப்பதை மற்றவர் மேருகூட்டி வாசிப்பதைப் பாசித்து ரசிகர்கள் சசிப்பது போல் இருக்கும். இதனாக்தான் நாடகம் பல மணி நேரம் நீடிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவில் சுதந்திரப் போராட்டம் நடந்த காலம், ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான சுதந்திரப் பாடல்களை, அக்காலத்தில் இங்கு வந்த தென் இந்திய இசை நாடக நடிகர்கள் காட்சி அமைப்புக்கு மேடை ஏற்பாடு செய்யும் இடைவேளையில் மேடையில் பாடி சபையினருக்கு போராட்ட மனமையின் உணர்வு உண்டாக்கக் கூடிய முறையில் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பாடி உணர்ச்சியை ஊட்டுவார்கள். அவர்கள் பாடிய பாடல்களில் "ராட்டினமே கையிரட்டினமே" "கொக்குப் பறக்குதடி பாப்பா..." "பஞ்சாப் பகவத்சிங் அஞ்சா நெஞ்சன் லாகர் பகவத்சிங்" என்று

இப்படியான அநேக உணர்ச்சியான பாடல்களைப் பாடுவார்கள். அக்காலத்தில் எம். ஆர். கமலவேணி என்பவர் ஆர்மோனியம் வாசிப்பதிலும், பாடுவதிலும் மிகவும் சிறந்தவர். அவர் அநேகமாகச் சுதந்திரப் பாடல்களையே பாடுவார். சுதந்திர வீரன் பகவத்சிங்கின் கொலையை யிட்டு அவர் பாடும்பொழுது சபையினர் உணர்வு மேலிட்டு மீண்டும் மீண்டும் பாடச் சொல்வார்கள். அவர் "ஆடுபாம்பே சுழன்றாடு பாம்பே சுதந்திரம் வந்தது என்றாடுபாம்பே" என்று நாகவராளி இராகத்தில் பாடும் பொழுது சபையினர் கைதட்டி மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பார்கள். இந்தியாவில் நாடக மேடையில் சுதந்திரப் பாடலை உணர்ச்சியுடன் பாடியதால் கமலவேணி கைது செய்யப்பட்டு சிறைசென்றார் என அறிய முடிந்தது. இந்த நிலையில்தான் நாடகம் பல மணி நேரம் நடைபெற்றது. அப்படி நடைபெற்றாலும் ரசிகர்கள் சலிப்படையாது மீண்டும் மீண்டும் நாடகங்களைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள்.

தென் இந்திய நாடக நடிகர்கள் பெரும்பாலும் நாடகக் குழுக்களாகவே வந்து நாடகங்கள் நடித்தார்கள். அவர்கள் அநேகமாக இசை நாடக மரபு மீறாமல் நாடகங்களுக்குரிய பாடல்களையும், கர் நாடக இசைப் பாணியிலும், நாடகங்களுக்குரிய வசனங்களையுமே பேசி நடித்தார்கள். அந்தக் காலங்களில் சினிமாப் படங்கள் வெளிவரவில்லை. பிறகாகப் பகுதியில் சினிமாப் படங்கள் வெளிவந்தவுடன் அநேகமாக இசை நாடகங்களிலும் சினிமாப் பாடல்கள் நாடகத்துக்குப் பொருத்தமற்ற பாடல்கள் சில நாடக நடிகர்கள் பாடி நடிக்கத்

கத் தொடங்கி விட்டார்கள். நல்ல முறையில் பேணப்பட்டு வந்த இசை நாடகமும் நாளைடைவில் நாடக மரபு மீறி மேடையேற்றப் பட்டது, பட்டுக் கொண்டே வருகிறது. நடிப்பிலும் சினிமாப் பாணியிலேயே நடித்தும் காண்பிக்கப்படுகிறது. மனதிற்கு வேதனையான விடயம்.

இசை நாடகம் சிறப்பாக நடைபெற்ற காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும் பலர் இசை நாடகத்தில் தேர்ச்சி பெற்று சிறப்பாக நடித்து புகழ் பெற்றார்கள். யாழ் நடிகர்களில் எல்லோராலும் பாராட்டுப் பெற்றவர் நடிகர் பபூன் செல்லையா அவர்கள். பபூன் செல்லையா அவர்கள் இசை வேளார் குலத்தைச் சேர்ந்தவர். உயர்ந்த தோற்றமும், தோற்றத்துக்குரிய உடலமைப்பும் கொண்டவர். விகடமாகப் பாடக் கூடியவர், அவர் சாதாரணமாகக் கதைக்கும் பொழுதே அவருடைய கதையைக் கேட்கச் சிரிப்பு வரும். அவர் நாடகங்களில் 'பபூன்' வேடம் (கோமாளி) தாங்கி வரும்பொழுது அவர் அணிந்து வரும் உடையைப் பார்த்தே சபையினர் ஆரவாரம் செய்வார்கள். ஆர்மோனியம் வாசிப்பவருடன் விகடமாகப் பாடி ஆர்மோனியம் வாசிப்பவரையே திணறடிப்பார். மேடையில் புகையிரதம், புகையிரத நிலையத்தை விட்டு வெளிக்கிடும் பொழுது புகையிரதத்தின் ஓசையையும், புகையிரதம் வேகமாக ஓடும் பொழுது உண்டாகும் ஓசையையும், தண்டவாளத்தில் கேட்கும் சத்தத்தையும் வாயினால் செய்து காட்டும் பொழுது புகையிரதமே மேடையில் ஓடுவது போலிருக்கும். புகையிரத நிலையத்தில் புகையிரதம் வந்தவுடன், புகையிரத நிலைய

மேடையில் வியாபாரம் செய்பவர்கள் போல, சோடா, வெற்றிலை, பீடி, சிகரட் என்று சத்தம் போட்டு கூறுவதுடன், கற்பனையில் சோடாப் போத்தலை உடைத்துக் கொடுப்பது போல் அவர் காட்டும் நடிப்புப் பிரமாதம். அந்தக் காலத்தில் பேழையால் அடைத்த சோடாப் போத்தலில் தான் சோடா விற்பனை செய்யப்படுவது. சோடாப் போத்தலை பெருவிரல் விட்டுத் தான் உடைப்பது வழக்கம். அதைப் பழன் செல்லையா கற்பனையில் உடைத்துக் காட்டுவதும், சோடாவில் இருந்து வெளிப்படும் காசின் சத்தமும் அவர் நடித்துக் காட்டுவதைப் பார்த்து சபையினர் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிப்பார்கள்.

பழன் செல்லையா அவர்கள், பழன் வேடந்தாங்கி நடிப்பதுடன் உணர்வு பூர்வமான வேறு பாத்திரங்களும் ஏற்று மிகவும் சிறப்பாக நடிப்பவர். கோவலன் நாடகத்தில் மாதவியின் மாமாவாக வேடந் தாங்கி நடிக்கும் பொழுது அவருடைய நடிப்புத் திறமையைக் கண்டு தென் இந்திய நடிகர்களே வியந்து பாராட்டியுள்ளார்கள். பஞ்சபாண்டவர், சாவித்திரி நாடகத்தில் சகுனியாக வேடந் தாங்கி அவர் சூதாட்டத்தில் செய்த சூழ்ச்சிகளைப் பார்த்த சபையினரே சினம் கொண்டுள்ளார்கள். அவ்வளவு அற்புதமான நடிப்பும், நடிப்புக்கேற்ற முகபாவமும் அவரது தனிப் பெருமை. மேடையில் மற்றும் நடிகர்களுடன் சேர்ந்து நடிக்கும் பொழுது. சேர்ந்து நடிக்கும் நடிகர் நாடகத்துக்கேற்ற சில வசனங்களை கற்பனை செய்து

பேசும் பொழுது, பழன் செல்லையா உடனடியாகத் கற்பனை செய்து அவர் கூறிய வசனத்துக்கு எதிர் வசனமாக நல்ல கருத்துடன் விகடமாகக் கூறி மற்ற நடிகரை திணறடிக்கும் படி செய்வார். இப்படியாகச் செல்லையா அவர்கள் சமயோசிதமாக நடித்து ரசிகர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெறுவார். இவருடன் நடிக்கும் நாடக நடிகர்கள் மிகவும் அவதானத்துடனும், பயத்துடனுமே நடிப்பார்கள்.

(தொடரும்)

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1991-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்திலிருந்து புதிய சந்தா விபரம் பின் வருமாறு:

தனிப் பிரதி ரூபா 10 - 00

ஆண்டு சந்தா ரூபா 100 - 00

(ஆண்டுமலர் தவிர, தபாற் செலவு உட்பட)

தனிப்பிரதிகள் பெற விரும்புவோர் தகுந்த தபாற் தலைகளை அனுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

மல்லிகை

234 B, காங்கேசன்துறை வீதியாழ்ப்பாணம்.

ஒரு நாடகவியலாளன் தன் 'குரு'வுக்கு எழுதிய கடிதத்திலிருந்து

நாடகச் சிந்தனைகள்

கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்

நீங்கள் எம்மையெல்லாம் விட்டுப் பிரிந்து போய் இரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. சுமார் 9 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆசிரிய கலாசாலையில் மேடையேற்றுவதற்காய் நான் எழுதிய 'உறுதி' எனும் நாடகத்துடன் தங்களைச் சந்தித்ததை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். இந்தச் சந்திப்புக்கு என்னை உந்தித் தள்ளிய காரணிகள் மூன்று: "சமூகத்தில் தமிழ் நாடகம்" எனும் தலைப்பில் தினகரனில் வெளிவந்த உங்களது தொடர் கட்டுரைகள், வானொலியில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுடன் நீங்கள் நிகழ்த்திய கூத்துப் பற்றிய கலந்துரையாடல், மற்றும் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் இறுதியாக 81 இல் நாங்கள் மேடையேற்றிய "சங்காரம்" நாடகம் என்பன.

தங்கள் நாடக உலகம் அறுபதுகளில் கூத்தை புனரமைப்பதில் பேராசிரியர் வித்தியானந்தனுடன் தொடங்கியது. பின்னர் புராண இதிகாச உள்ளடக்கத்தை மாற்றி சமகால அரசியல் சமூகப் பிரச்சினைகளை கூத்து வடிவத்தினுள் புகுத்தி

னீர்கள். இந்தப் போக்கில் எழுபதுகளில் இளைய பத்மநாதன், தாசீசியஸ் போன்றோரும் ஈடுபட்டனர். (ஏகலவன், ஏ. என். ரகுநாதனின் கந்தன் கருணை) கூத்தின் மூலங்களை நவீன நாடகத்துள் இணைக்க முயன்ற அடுத்த போக்கில் நா. சுந்தரலிங்கம், தாசீசியஸ், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், வி. எம். ருக்ராஜா. சிதம்பரநாதன் ஆகியோரும் எழுத்தாளர்களில் மகாகவியும், முருகையனும் ஆகியோருடன் நீங்களும் ஈடுபட்டீர்கள். நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் ஆட்டங்களை நாடகங்களில் கலாபூர்வமாக இணைத்து வெற்றிகாண்பதில் பிரக்ஞை பூர்வமாக சகலரும் ஈடுபட்டுழைத்தனர். நானும் எனது 'உறுதி', 'ஒருபிடி மண்' ஆகிய நாடகங்களை அந்த மோடியில் எழுதித் தயாரித்தேன்.

எனினும் சமீப காலமாக என்னுள் எழும் கேள்வி ஒன்று உள்ளது. அதாவது, சமகால கருக்களை, பிரச்சினைகளை, கதாமாந்தரங்களைக் கொண்ட ஒரு படைப்பை மேடைக்கென தயாரிக்கும் போது பழைய கால கருவுக்கும், புராண இதி

காச கதாமாந்தரை சித்தரிப்பதற்கும் பயன்பட்டதொரு படிமத்தை (ஆடல், பாடல்) பயன்படுத்துவது எந்தளவு தூரம் பொருத்தமானது. பழைய படிமம் ஒன்றின் கலைவிதிகள் புதிய பிரச்சினைகளைக் கூற எந்தளவுக்கு இடம் கொடுக்கும்; அப்படிப் பயன்படுத்தும் போது பார்ப்போர் பெறக்கூடிய கலா அனுபவம் பூரணத்துவமாக இருக்குமா? என்பதுவே. ஏனெனில் சமகால மனிதனின் வாழ்நிலைகளோ மிகவும் சிக்கற்படானது; அவன் உணர்வுகள் பல்வேறு சக்திகளினால் திசை திருப்பப்பட்டக் கூடிய இக்கட்டான நிலைமை. இத்தகைய அவலங்களை, முரண்பாடுகளை சித்தரித்துத் தாக்கமான ஒரு எதிர் விளைவைப் பார்ப்போரிடத்தில் ஏற்படுத்த நாட்டார் ஆட்டங்கள் பாடல்களால் முடியுமா என்பதே என் கேள்வி.

உதாரணமாக, 'இராவணேசன்' வடமோடிக் கூத்தில் ஆடப்படும் இராவணன் தாளக்கட்டுக்கு நவீன காலத்து ஆலை முதலாளி ஆடி வரும்போது அங்கு பாத்திரச் சிதைவு ஏற்படவில்லையா (என்னதான் கொடுமை, கோபம் ஆகிய பொதுமைப் பண்புகள் இருபாத்திரங்களையும் இணைத்த போதும்) இதனை அனுபவ ரீதியாக என்னால் குறிப்பிட முடியும். ஏனெனில் தங்கள் நெறியாள்கையில் முதன் முதலில் 'சக்தி பிறக்குது' எனும் நவீன நாடகத்திலும், பின்னர் மகாகவியின் 'புதியதொரு வீடு' நாடகத்திலும், சுற்றில் 'இராவணேசன்' வடமோடிக் கூத்துப் பயிற்சியிலும் ஈழத்து வடமோடி நடன' நிகழ்ச்சியிலும் பங்கு கொண்டமேயே. மேற்படி எனது கருத்துக்களை தெல்விப்பனை கலை இலக்கியக் கழகத்

தினர் 92 டிசம்பர் 20 இல் நடாத்திய 'நாடகத்தில் நாம் எங்கே?' எனும் கருத்தரங்கில் முன்வைத்திருந்தேன். இது பற்றிய விவாதங்களும், எதிர்க்கணைகளும் நாடக ஆர்வலர்கள் மத்தியிலும் பரவலாகக் கதைக்கப்படுகிறது. தங்கள் கருத்துக்களையும் அறிய ஆவல் கொண்டுள்ளேன்.

மேலும், மோடிப்படுத்தப்பட்ட நாடக அமைப்பு முதலாளி பாத்திரத்தை இராவணேசன் ஆட்டத்தில் வர இடம் கொடுக்குமென வாதிட்டாலும், முதலாளியேனும் சமகாலப் பாத்திரத்தின் படிமம் இங்கு விதைக்கப்படுகிறதே. இராவணேசன் மனதில் ஏற்படுத்திய படிமம் முதலாளி கற்பனையைப் பாதிக்கிறதே பார்ப்போர் மத்தியில் ஒரு புத்தூக்கத்தையும், உளக் கிளர்ச்சியையும் ஆட்டம் ஏற்படுத்தினாலும், அப்பாத்திரம் அவர்கள் மனதில் ஏற்படுத்தும் எதிர் விளைவே நாடகத்தின் கருகோரி நிற்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதேவாதம் பாடலுக்கும் பொருந்தும். ஒரு சமகாலப் பிரச்சினைகளைக் கூற நாட்டார் பாடலைக் குறியிட்டு ரீதியில் தொலை நிலைப்படுத்தும் தன்மையில் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் அவர்கள் "மண்கமந்த மேனியரில்" பாவிக்கிறார். அந்நாடகத்திலேயே அவர் இங்கோர் கட்டத்தில் பாவிக்கும் நவீன கவிதை அக்காலத்தில் காட்சியின், கருவின், பாத்திரத்தின் உணர்வுடன் நன்கு ஒட்டுகின்றது. அளவுக்கு நாட்டார் பாடல் ஒட்டவில்லை. (ஊசி போல் நெல் விளையும் எனும் நாட்டார் பாடல், 'உனது பாத்திரத்துள் இன்னுமொருதுளி தேன் உள்ளது' எனும் பாலஸ் தீவியக் கவிதை)

கடந்த 2ம் திகதி யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் மேடையேற்றப்பட்ட 'கவிஞன்' நாடகத்தில் மரபுக் கவிதையுடாக சமகலா உணர்வுகளைப் படிப்பதில் உள்ள கஷ்டங்களையும், புதிய ஒரு கவிதை வடிவமே சமகால மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களை, சிக்கற்பாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல சக்தி வாய்ந்த வடிவம் எனும் கருத்தையும் கொண்ட பொருளை வைத்துக் கையாண்டுள்ளேன். இந்த உண்மை, குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம் தயாரித்த "யார்க்கெடுத்துரைப்பேன்" நாடகத்தில் பாவிக்கப்படும் புதுக்கவிதை ஒன்று ('அவனை அகதி என்கிறார்கள்') ஒன்று பார்ப்போரிடத்தில் தொற்ற வைத்த உணர்வால் மேலும் உறுதிப்படுகிறது.

எனது நாடகம் பற்றிய சிந்தனைகள், தமிழில் மேடையேறும் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் பற்றியும் சிந்திக்க முயல்கிறது. பேராதனை, கொழும்புப் பல்கலைக் கழக மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் பற்றி இ. சிவானந்தனின் "இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நாடக அரங்கம்" எனும் நூல் நிறையத் தகவல்களைத் தருகிறது யாழ்ப்பாணத்தில் அவைக்காற்றுக் கழகத்தினர் க. பாலேந்திரா மற்றும் நிர்மலா ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் "யுகத்தர்மம்", "ஒரு பாலை வீடு" போன்ற பல நாடகங்களைத் தரமாகத் தயாரித்து மேடையிட்டனர் 92 நவம்பர் 10ம் திகதி கைலாசபதி கலை அரங்கில், பலாவி ஆசிரிய கலாசாலை ஆங்கிலத் துறையினரின் ஆதரவோடு ஜூரிஷ் நாடக ஆசிரியர் ஜே. எம். சிங்கின் "ஹேடேர்ஸ் ரு த சி" நாடகத்தைத் தமிழில் தயாரித்து மேடையேற்றினேன். அறுபதுகளில் திரு. கந்தையா, இந்திர

பாலா, மஹ்ரூப் ஆகியோர் 'கடலின் அக்கரை போவோர்' என்ற தலைப்பில் செய்த மொழிபெயர்ப்பை சோ. பத்மநாதன் அவர்கள் செப்பணிட்டு "காற்றோடும் அலையோடும்" என புதுக்கித் தந்தார். தமிழகத்திலும் 'கடல் போக்கிகள்' எனும் தலைப்பில் மேடையிட்டுள்ளதாக சுபமங்களா கூறுகின்றது. (நாடக அரங்கக் கல்லூரியினருடன் இணைந்து செயலாற்ற முன்பு அவைக்காற்றுக் கழகத்தினருடன் இணைந்து பணியாற்றிய அனுபவம் உங்களுக்கு உண்டு என்பதால் எனது குறிப்பு உங்கள் சிந்தனைக்கு உரியதாகும்)

உண்மையில் எமது அனுபவத்துக்கும், பிரச்சினைகளுக்கும் சமனான, சமாந்தரமான பிற மொழி எழுத்துக்களை எமது அரங்குக்குத் தயாரிப்பது ஒரு வித்தியாசமான அனுபவமே. சமாந்தரமான பண்பாட்டு, சமூகவியல் அம்சங்களை துல்லியமாக தேட வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஒரு நெறியாளனுக்கு உண்டு ஆனால் பிற பண்பாட்டுத் தன்மைகளை அப்படியே எமது மேடைக்குக் கொண்டு வரத் தேவையில்லை என்பது என் கருத்து. உதாரணமாக மேடைப் பொருள்கள், காட்சித் தளபாடங்கள், உடைகள் எமது சமகால சமூகவியல் பண்பாட்டுப் பின்னணியில் அமைக்கலாம். மகன் சாரத்திலும், தாய் சேலையிலும், மகன் பாவாடை யிலும் வரலாம். எமது அடுப்பு, சுளகு, கட்டில் என்பன பாவிக்கப்படலாம். ஆனால் கதையில் ஒரு முக்கிய அம்சமான சுவப்பெட்டி செய்தல் எமது மரபில் இல்லை. இதனைத் தவிர்த்தாலும் கதைப் பின்னணியின் தாக்கம் மறைந்து விடும். எனவே இது பற்றிய அறிமுகத்துடன் அந்தப் பண்

பாட்டுப் பின்னணியைப் பாவிக்க வேண்டியதே இருக்கும் ஒரே தீர்வு. இதே போலத்தான் கதையின் பின்புலமும், ஜரிஷ் தீவு ஒன்றில் புவிமியல், பெளதீக, காலநிலை ஆகியவற்றுக்கு சமாந்தரமாக எமது நெடுந்தீவைத் தெரிவு செய்வது எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பது கேள்விக்குரியது ஏனெனில். குதிரைகளைக் கப்பலில் ஏற்ற கடலூடு நடந்து சென்று பின்னர் கப்பலில் ஏற்றி அதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயில் வாழ்வின் ஒரு காலகட்டத்தைச் சமாளிக்க வேண்டிய அவலம். ஜரிஷ் வாழ் பாத்திரங்களுக்கு உண்டு. இதனை யதார்த்தமாக நெடுந்தீவுப் பின்னணியுடன் அமைப்பது முழுமையான உணர்வுத் தொற்றலை பார்வையாளனிடத்தில் ஏற்படுத்தாது என்பது தயாரிப்பு அனுபவமாகும். அத்தோடு நெடுந்தீவு பற்றிய தவறான மனப்பதிவையும் அது தந்துவிடும். மொழி நடையும், சொல்லும் தொனியும், லயமும், பாத்திரப் பெயர்களும் எமது மண்ணைச் சார்ந்து நின்றலும் அவசியமாகிறது. இங்கு ஒரு வகையான 'சுதேசமயமாக்கலே' நிகழ்த்தப்படுகிறது என்றால் மிகையாகாது.

'சுதேசமயமாக்கல்' என்ற சிந்தனைப் போக்கு இன்றைய ஆங்கில நாடக அரங்கில் பேசப்படுகிறது. ஆங்கிலம் மற்றும் மேற்கத்தேய நாடகங்களை ஆங்கிலத்தில் எமது ஆங்கிலப் பார்வையாளருக்காக தயாரிக்கும் போது, மேற்கு நாட்டு கலாச்சார விழுமியங்களை, நடையுடை. பாவனைகளை, கைகால் அசைவுகளை, முகமாற்றங்களை அப்படியே போலிப் பாவனை செய்தவையும், மேற்கு நாட்டு உடையலங்காரத்தில் தோன்றுதலையும், காட்சி

அமைப்புச் செய்வதையும் விடுத்து சுதேசப் பின்னணியில், சுதேச பண்பாட்டு விழுமியங்கள் பொருட்கள், நடையுடை பாவனைகளுடன், நாடகங்களை மேடையேற்றுவதல் நியாயமானது எனத் தோன்றுகிறது.

உலகில் ஆங்கிலம் வெறும் முக்கிய இடம். சேக்ஸ்பியர் போன்று நாடக மேதைகளின் நாடகக் கலைகளை தவிர்க்க முடியாத நிலைமை காரணமாக நாம் இன்றும் சேக்ஸ்பியர் முதலான பல நாடக ஆசிரியர்களை ஆங்கிலத்தில் மேடையிட முயற்சித்தோம். இது எனது பட்ட மேற்படிப்பு ஆய்வாகவும் அமைகிறது. அந்த வகையில் யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி மாணவியர் நடத்த சேக்ஸ்பியரில் 'யூனிய சீசர்' ஜமேக்கா எழுத்தாளர் எட்வேட் ஜேம்ஸ் சிமித்தின் 'தலையில்லா அரசன்' ஆகிய நாடகங்களை நெறியாகக் செய்தேன். 92 நவம்பர் 4 ந்திகதி கைலாசபதி அரங்கில் மேடையேறிய போது 'வேற்று மொழி நாடகங்களை சுதேசமயமாக்கல்' எனும் தலைப்பில் நடாத்தப்பட்ட கருத்தரங்கில் சோ. பத்மநாதன், கே. கே. சோமசுந்தரம் மற்றும் வண. பிதா எஸ். ஜெயசீலன் ஆகியோர் கலாநிதி சுரேஷ் கனகராஜா தலைமையில் சார்பான ஏதிரான கருத்துக்களை முன் மொழிந்தனர். பாரம்பரியவாதிகள் ஆங்கிலேய மேற்கு நாட்டுப் பண்பாட்டில் பாத்திரங்களை உலவ விடுவதையே விரும்புகின்றனர். ஆனால் இளைய தலைமுறை தனது புரிந்து கொள்ளலுக்கும், காலனித்துவ மயப்பாடாது அரசியல் உணர்வுக்குமாக புதிய மாற்றங்களை விரும்புவதையே இந்த நாடக மேடையேற்றம் எனக்கு உணர்த்தியது. மேற்கு நாட்டு பண்பாடு கிழைத் தேயத்

தவரை ஆங்கிலமொழி காரணமாக நவகால வித்துவத்துக்குள் ளாக்குவதை நவீன சமூகம் விரும்புவதில்லை. எனினும் சேக்ஸ்பியர் போன்ற மேதைகள் வடித்த வரலாற்றுப் பாத்திரங்களை அல்லது குணத்திரங்களை சுதேச மயப்படுத்தலில் உள்ள நாடகக் கலை இழப்புக் களையும் சற்று உணர்வைத் தது இந்த அனுபவம். ஆயினும் புதிய ஆங்கில நாடகங்களை எமது உணர்வலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கருக்களை வைத்து எழுதி எமது பண்பாட்டுப் புலத்தில் தயாரிப்பதை பலரும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.

இந்தக் கட்டத்தில் 'தமிழ் நாடக அரங்கில் மேற்கில் செல்வமக்கு' என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி தலைமையில் யாழ். பல்கலைக் கழக ஆங்கில மன்றம் 93 மார்ச் 19ம் திகதி நிகழ்த்திய கருத்தரங்கு பற்றியும் குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடையது. முருகையன், நா. சுந்தரலிங்கம், சோ. பத்மநாதன் ஆகியோருடன் இதில் கலந்து கொண்ட போது காலனித்துவ ஆட்சி காரணமாக எமது 'சுத்து' அரங்கிலிருந்து விடுபட்டு இன்றைய 'நவீன' நாடகம் எந்தளவு தூரம் தமிழ் நாடக அரங்க வளர்ச்சியில் மேற்கு மயப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்தை அடியொற்றி எனது கருத்தை முன்வைத்தேன். வட்டக்களரி, இத்தாலிய படச்சட்ட மேடையாகவும், நெய்ப்பந்தம், மின் விளக்காகவும், ஆடல், பாடல் கொண்ட புராண இதிபாசக் கருக்கள் சமகால உள்ளடக்கங்களாலும், இயற்கை ஒப்பனை, நவீன ஒப்பனை வசதிகளுடனும் மாறிய தமிழ் அரங்கு புதிய நிலைமைகளுக்கு எவ்வாறு ஈடுகொடுக்கப் போகிறது என்பதே இன்றைய கேள்வியாகும்.

நாடகத் தத்துவார்த்த ரீதியில் விரும்பியோ விரும்பாமலோ கிரேக்க தேச அரிஸ்டோட்டில் முதல் ஜேர்மன் நாட்டு பிறெக்ட் வரையும் நாம் ஆராய்கிறோம். நடிப்பு முறைமைகளுக்கு ரஷ்ய ராணஸ்ரனின்ஸ்வஸ்கியை படிக்கிறோம். ஆனால் அதேவேளையில் மேற்கு நாட்டினர் கிழைத் தேய அரங்கு கொண்டிருக்கும் சடங்குத்தன்மை, உணர்வுடன் ஒட்டாத தூரப்படும் தன்மை ஆகியவற்றை ஆவலுடன் நோக்குகின்றனர். இவையெல்லாம் அரங்கினை புத்தாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள். ஆனால் தமிழ் நாடகம் இனிப் பாயவேண்டிய திசை பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

ஆக தங்களுடன் தீவிரமாக காத்திரமாக நாடகம் பற்றிப் பேசிய, பங்கு பற்றிய நாடக அனுபவங்கள் இன்று பல கோணங்களில் சிந்திக்கவும் இயங்கவும் தூண்டுின்றன. சிறுவர் நாடக இயக்கத்திலும் தங்கள் வழிகாட்டன் தொடர்கிறேன். (தப்பி வந்த தாடி ஆடு, வேடனை உச்சிய வெள்ளைப் புறாக்கள் நினைவுக்கு வருகின்றன) சிறுவர் நாடகம் வெறுமனே பிள்ளைகளின் உள, உடல் ஆரோக்கியத்துக்கும். களிப்புக்குமாக அல்லாமல், போதனைப் பண்பு மறைமுகமாகவேனும் வைத்திருப்பதுடன் மாத்திரம் அல்லாமல், பரந்த சமூக சிந்தனைகளையும் அது வெளிக்கொணர முடியும். 'மரங்கள் அழிப்பு' பற்றிய கருவைப் பின்னியாழ். இந்து மாணவர்க்காக 'உயிர்களின் அவலக் குரல்' எனும் நாடகத்தை எழுதி மார்ச் 9ம் திகதி மேடையிட்டேன். இந்த வகையில் இது முதல் முயற்சியாகும். சிறுவர் தமது ஒற்றமைச் சகோதரத்துவம், மற்றவர்க்கு உதவுதல் என்ற தளத்

திற்கு ஒரு படி மேல்சென்று சமூகச் செய்தியை கையாங்கி மது இந்த நாடகம். காத்திர மான மேலும் சில நாடகப் பிர திகளை சிறுவர் நாடக உலகு எதிர்பார்க்கிறது என இம் மேடையேற்றம் உணர்த்தியது.

ஒரு மனிதனது அகத்தை மனித வாழ்வின் அவலங்களை மனித பாத்திரங்களின் முரண் களை, மோதல்களை. சூழலுட னான மனிதனது உறவுகளை கிக்கல்களை கலைத்துவமான அரங்கில் படைக்க முயலும் (தரிசிக்க விழையும்) ஒரு கலை ஞானுக்கு மொழி பற்றியும், நாடக வடிவம் பற்றியும். பாத் திரங்களின் தனித்துவம். உலக னாவிய பொதுத் தன்மை பற்றி

யும். இவை தான் சார்ந்துள்ள பார்வையாளனிடத்து தோற்று விக்கும் எதிர்வினை பற்றியும் எழுதின சிந்தனைகளை அப் வப்போது பகிர்ந்து கொள்ள. சமாந்தரமான தளத்தில் சந்திக் கக் கூடிய உறவுகளின் தொடர்பு எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என் பதனை இங்கு குறிப்பிட விரும் புகிறேன்.

மல்லிகையில் வெளிவந்த "நாடகப் பட்டறைகள்" பற் றிய தங்கள் குறிப்புக்கு நன்றி. திருமலையில் நிகழ்த்திய பட்ட றையின் பெறுபேறாக முகிழ்ந்த 'கிழக்கத்தைய மாநில பற்றி' மல்லிகையில் ஒரு கட்டுரையை எழுதினால் பலம் அறிய அது உதவுமே. தங்கள் பதில் கண்டு பதில் தொடரும்.

சிறுநிதழ் செய்தி

சிறுநிதழ்களின் வரலாறு கூறும் இதழ் சிறுநிதழ் செய்தி. பொள்ளாச்சியில் இருந்து வெளிவரும் இந்த இதழின் ஆசிரியர் பொள்ளாச்சி நசன் என்பவர். தனிச் சுற்றுக்கு காத்திரம். என்ற வாசகத்தைப் பொறித்துக் கொண்டு வருவது இந்த இதழ். 1993 பிப்ரவரி இதழ் மல்லிகை ஆசிரியரின் உருவப் படத்தை அட்டை யில் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது.

உள்ளே மல்லிகையைப் பற்றியும் அதன் ஆசிரியரைப் பற்றி யும் ஒரு பக்கக் குறிப்பொன்றையும் வெளியிட்டுள்ளது. புகைப் படத்தையும் குறிப்புகளையும் தந்துதவியவர் அந்தனி ஜீவா என வும் குறிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1510 சிறுநிதழ் ஏடுகளையும் தன்னகத்தே சேமித்து வைத் துள்ளதாகக் குறிப்பிடும் சிறுநிதழ் ஏடு, தமிழில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் பல்வேறு வகைப்பட்ட சிறுநிதழ்க்கிய ஏடுகளைப் பற்றித் தகவல்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிறது.

கணையாழி மாத இதழில் கடைசிப் பக்கம் எழுதி வரும் சுஜாதா அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் தனது குறிப்பொன் றில் இதன் இலக்கிய சேவை பற்றிக் குறிப்பிட்டது இங்கு கவனிக் கத் தக்கது.

— ஆசிரியர்

டானியலின் நினைவு விழா ஒரு செய்திக் குறிப்பு

சுமத்து இலக்கிய உலகில் டானியல் என்ற பெயர் மறக்கடிக்கப் பட முடியாதது. இன்று 'தலித்' இலக்கியம் பற்றிய சர்ச்சைகள் மல்லிகையில் இடம் பெறுகின்ற வேளையில் 'தலித்' இலக்கியம் என்றதும் நம் ஒவ்வொருவர் கண் முன்னேயும் தெரிபவர் திரு. கே. டானியல். யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் பண்பாட்டு அம் சங்களையும், மக்கள் வாழ்வையும் ஆவணப்படுத்தியதன் மூலம், யாழ்ப்பாண வரலாற்றில் டானியலின் பெயர் இடம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாதது.

ஆரம்ப காலங்களில் சிறுகதை ஆசிரியராக அறியப்பட்ட டானியல், இன்று சுமத்தின் பிரபல நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவர். சுமத்தில் நாவல் இலக்கியம் எவ்வளவு தூரம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்பதற்கு, டானியலின் 'கானல்' நாவல் ஒரு சான்றாதா ரமாக அமையும். இதனாலேதான் யாழ். பல்கலைக் கழக வெளி வாரிப் பட்டப்படிப்பு மாணவர்களுக்கு 'தமிழ் பாடத்திற்கான பாட நூலாக'க் கானல் நாவல் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

அமரர் கே. டானியல் மறைந்து ஏழு ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி விட்டன. டானியலின் ஏழாவது ஆண்டு நினைவு விழா வை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் மன்றம் சென்ற 23-3-93 அன்று நல்ல முறையில் ஏழுங்கு செய்திருந்தது. டானியலின் பிர பல நாவலான கானல் பற்றிய மதிப்பீடாக அமையும் வண்ணம் ஏழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த இவ்விழாவிலே, யாழ். பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்கள் நாவலாசிரியர் பற்றிய அறிமுகத்தைச் செய்து வைக்க, அவரைத் தொடர்ந்து, யாழ். பல்கலைக்கழக கிறிஸ்தவத் துறைத் தலைவர் காலாநிதி அருட்திரு ஏ. ஜே. வி. சந்திரகாந்தன் அவர்கள், 'டானி யலின் கானல் - சமய சமூகக் கண்ணோட்டம்' என்ற பொருளிலும், யப்பான் கச்சியின் பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் திருமதி மனோன்மணி சண்முகதாஸ் அவர்கள் 'டானியலின் கானலும் பெண்மையும்' என்ற பொருளிலும் உரையாற்றினர். தமிழ் மன் றத் தலைவர் செல்வி சு. மாதவி தலைமையில் நடைபெற்ற இவ் விழாவில், வண பிதா சந்திரகாந்தன் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் முக்கிய அம்சங்கள் சீமே தரப்படுகின்றன.

கானல் நாவலின் சமய - சமூகக் கண்ணோட்டம்

டானியலின் 'கானல்' தமிழ் நாவல் இலக்கியத்திற்கு ஓர் புதிய வரைவிலக்கணத்தைக் கொடுக்கிறது. சமயத்தின் சமூகப் பரிமா ணங்களை உள்வாங்கிய நிலையில் உருவாக்கப்பட்ட இந்தாவல் யாழ்ப்பாணத்தில் சீழ் மட்டத்தில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றினை அதன் மேல் திணிக்கப்பட்ட கொடூரத் தன்மைகளுடன் ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. மனிதனைக் கட்டுப்படுத்தி உட்கொண்ட பல்வேறு தளைகளினின்றும் விடுவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உணர்வின் அடிப்படையிலேயே சமயங்கள் பரிணமிக்கின்ற

போதிலும் கால அடைவிலே சமூகங்களுக்கிடையே ஏற்படும் கூரிய முரண்பாடுகளும் குரோதங்களும் சமயத்தை அதன் புனித நோக்கினின்றும் வழி மாற வைக்கின்றன என்பதை ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். சமய நெறியைக் காப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு அந்த அநெறியை மறந்த நிலையில் சமய வெறியோடு செயற்படும் சக்திகளின் சுயநலப்போக்கும் சமயத்தின் புனித அடிப்படைகள் சீரிய முறையில் வளர்வதற்குத் தடையாக இருப்பதுடன் சமூக நாயத்தின் வளர்ச்சியையும் வளத்தையும் அவை குன்றச் செய்கின்றன என்பது இந்நூலில் இழையோடும் ஒரு கருத்தாகும்.

சமய குழுமங்களும், குழுக்களும் பக்திச் செயல்களினாலும், இறை நம்பிக்கையினாலும் மட்டுமே வாழ்பவை அல்ல. சாதாரண சமுதாயத்தில் நாம் காண்பது போன்று சமயச் சார்பற்ற பல் வேறு சமுதாய இயக்கக் கூறுகளால் அவை உந்தப்படுமாற்றினை நூலாசிரியர் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

இந்நூலின் காலமும், களமும், யதார்த்தப் பண்பு வாய்ந்த பாத்திர வார்ப்பு சமூக வரலாற்றில் நோக்கு, சமுதாயத்தின் சமூகவியல் நோக்கு, சமுதாய மாற்றத்திற்கான அடிப்படைத் தேவை போன்றவை ஆய்வு ரீதியில் ஆழ்ந்து நோக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்கள்.

சமுதாய மாற்றத்தின் ஏதுக்களும், இன்றியமையாமையும் நாம் உணர்ந்து கொண்டால் என்ன, உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டாலென்ன, நாம் விரும்பினாலென்ன, நாம் விரும்பாவிட்டாலென்ன வாழ்வில் இயல்பாகவே வந்தமைந்து விடுகின்றன என்பதனை நாவலாசிரியர் நன்கு புரிந்த நிலையில் இந் நாவலை யாதுள்ளார்.

மத்திய வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கையைச் சித்திரிக்கும் நாவல்களில் வரும் தம் விருப்பு, வெறுப்பிற்கு ஏற்ப நடந்து கொள்ளும் சுதந்திரம் உண்டு. சில நேரங்களில் சில மனிதர்களின் நாவலில் "கங்காவும்" தந்திர பூமியில் "கஸ்தூரியும்" இதற்கு எடுத்துக் காட்டு. இது மத்திய வர்க்கத்தினரின் வாழ்க்கை அடிப்படையிலும் பொருளாதார ஸ்திரத் தன்மையாலும் சாத்தியமாகின்றது. ஆனால் 'கானல்' நாவலில் நிஜப் படைப்புகளான நன்னியன், மூத்தவன், சின்னவன், செல்லி போன்றவர்களுக்கு குடிமக்களாயிருந்து கூலி வேலை செய்யும் தோட்ட நிலத்தைத் தவிர வேறெங்கும் இடம் பெயர இயலாது. வாழ்வின் எத்தனை துன்பங்களும், தடைகளும், அடக்கு முறைகளும், ஒடுக்குதல்களும் வந்தாலும் தாம் வாழும் அந்த "காட்டிலிருந்தே" தமக்கு உரிய உரிமைகளை வென்றாக வேண்டும், நீதியையும், நிபாயத்தையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கக் கூடியவர்களும் இவர்களுக்கு எதிராகச் செயற்படும் போது அவர்கள் எங்குதான் போக முடியும்? எவரிடம் முறையிட முடியும்? பெரிய கமக்காரனுக்குத் தோட்ட வேலை செய்து செல்லி அந்தக் கமக்காரனின் துவக்கினால் சுடப்பட்ட செய்தி அறிந்ததும் இரண்டு நாட்களின் பின்பே போலிசும், மணியகாரனும் வந்ததாக கானல் நாவல் காட்டுவது இதையேதான்! இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் ஒற்றுமையுடன் ஒன்றிணைந்து தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதனைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்பதையே ஆசிரியர் கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.

(சென்ற இதழின் நடுப்பக்க அச்சப் பதிவு தெளிவற்று இருந்ததை நாமறிவோம். அது நமது தவறல்ல. பேப்பர் மென்மை யாக இருந்ததால் அழுத்தி அச்சப் பதிவு செய்து கொள்ள இயலவில்லை. கடதாசி கிடைப்பது, அதிலும் நம்மைப் போன்ற வசதிகளற்ற சஞ்சிகைகளுக்குக் கடதாசி கிடைப்பது ரொம்ப ரொம்பக் சிரமம். இந்தக் கஷ்டங்களையும் சீரணித்துக் கொண்டுதான் மல்லிகையை வெளிக் கொணர வேண்டிய சிரமம் உள்ளது என்பதைச் சுவைஞர்கள் புரிந்து கொண்டாலே போதும்.

— ஆசிரியர்)

மல்லிகையில் நான் காணும் சிறப்பு என்னவெனில், அட்டையில் சிறப்பு மிக்க ஒருவரின் படத்தைப் டுபாட்டு விட்டு உள்ளே அவரைப் பற்றி விளக்கி எழுதுவது. இது மல்லிகைக்கே உரியதான ஒரு தனி ரகம். கதைகள், கட்டுரைகள் அனைத்தும் நன்றாக இருக்கின்றன குறிப்பாக தூண்டில் பகுதி சுவையானதாகவும், சிந்திக்கத் தூண்டுவதாகவும் உள்ளது. எழுத்தாளர் ஒன்றியம் இலக்கிய வட்டம் என்று செயற்பட்டால் புதிய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கவும் எழுத்துப் பட்டறை போன்ற பயிற்சி வகுப்புகளை ஆரம்பித்துச் செயல்பட வேண்டிய கால கட்டம் இது என்று கடந்ததையில் குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள் எமது எதிர்பார்ப்பு அது தான். யாராவது அப்படி ஒன்றை உருவாக்க முன்வருவார்களா? மல்லிகை பிறக்கும் புத்தாண்டிலே மென் மேலும் பொலிவுற எனது நல் வாழ்த்துக்கள்.

ஊர்காவற்றுறை,

கி. செல்மர் எயில்

சென்ற இதழைப் படித்தது எனக்கு நிறையச் சந்தோசமாக இருந்தது. மல்லிகை அட்டையில் அநேகமாகச் சென்ற காலங்களில் கலைஞர்களின் உருவங்களைத் தான் பதித்து வந்துள்ளது. இந்தத் தடவை தொழில் நுட்பக் கலைஞர் ஒருவரின் உருவத்தை அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்துள்ளதைக் கவனித்த போது உண்மையிலேயே ஆனந்தப்பட்டேன்.

நான் மல்லிகையின் நீண்ட நெடுநாளைய வாசகனல்ல. சில ஆண்டுகளாகத்தான் படித்து வருகிறேன். சுமமா பொழுது போக்குக்காகத்தான் மல்லிகையைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். நண்பர் ஒருவரின் வீட்டில்தான் மல்லிகையைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். ஆரம்பத்தில் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படிக்கவில்லை. பின்னர் கடையில் வாங்கத் துவங்கினேன். எனக்குப் பிடித்துப் போய் விட்டது. வாங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். அந்த உரிமையுடன் தான் இதை எழுதுகின்றேன். பொழுது போக்கு அம்சங்களை விட அறிவு சம்பந்தமான விஷயங்களே உள்ளன. இது போதாது. இன்னும் இன்னும் தேவை. கஷ்டங்கள் தெரியும். ஆனால் உங்களைப் போன்ற ஒரு ஆளால்தான் இதைச் சாதிக்க முடியும் என நம்புவன் நான். உங்களது உழைப்பில் அசையாத நம்பிக்கை எனக்குண்டு. எனவே இன்னும் புதுமையாக இதழை வெளியிட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உருவில்,

த. தேவராஜன்

கடிதங்கள்

மல்லிகை பங்குனி இதழ் படித்தேன். நல்ல விஷயங்களோடு வழக்கத்தை விடக் கனமாயிருந்தது. ராசிப்பலன் புத்தகமே எட்டு ரூபாய் விற்க, பத்து ரூபாய்க்கு மல்லிகை தவறாமல் மலர்வது, மலர்விப்பது அதிசயம் தான். ஒரு ஆத்மீகச் செயல்தான் இது. மல்லிகை அபிமானிகளின் உதவிகள், ஒத்துழைப்புகளோடு நல்லாக வளர்ந்து இன்று வந்துள்ளது மல்லிகை. உண்மையிலேயே நீங்கள் ஒரு மகா மனிதன்தான்.

இளம் கலைஞர் மன்றம், கம்பன் கோட்டம் — அது இசைக் கோயில் என்றால். இது ஒரு இலக்கியக் கோயில் — ராமாலயம் என்று தான் நினைப்பதுண்டு. பூமியிலே விழுந்த சொர்க்க மண்ட பங்கள் இவை அங்கே போய்விட்டு வீட்டிற்கு வந்த பின்னும் கூட மனசு அந்தப் பிரதேசங்களிலேயே சிக்கிக் கொண்டு விடுகிறது. அறிவும், புலமையும் முகங்களை ஆக்கிரமிக்க, அங்கு வருகிற அறிஞர்களை எளிமையான சமூக கலைஞரையெல்லாம் காண்கிற போது மிகவும் சந்தோஷமாயிருக்கிறது. எங்களுக்குக்கிற ஒரு அணுவை விடச் சின்னஞ் சிறிய வருத்தம் — நல்லூரிலேயே நிகழ்வுகள் நடப்பதும் மண்டபங்கள் ஜனப்பதும் தான். சமீபத்தின் தலைநகர் போன்ற அந்த இடத்தில் இவை வளர்வது அவசியம் தான். போக்கு வரத்தின் காரணமாய் எப்போதும் எல்லாவற்றிலும் கலந்து கொள்வது கஷ்டமாயிருக்கிறது.

இந்த இதழில் எங்களது ஆசிரியை திருமதி கோகிலா மகேந்திரனின் சிறுகதையும் நீண்ட நாட்களின் பின் திக்குவல்லை கமரலின் கதையையும், தந்திருந்தீர்கள். சந்தன மேடையின் வாசனை பற்றிய விமர்சனம் நன்று. என்ன இருந்தாலும் தீவாத்தியார் எல்லாப் படைப்புகளினின்றும் தனித்துவமாயிருக்கிறது. தூண்டில் பகுதி மூலம் பல புதிய தெரியாத விஷயங்களையும், இலக்கியச் செய்திகளையும் அறிய முடிகிறது. மற்றும் இதழுக்கு மாலை கட்டிப் போட்ட இதர அம்சங்களும் நன்றாக மணந்தன. இதுவரை முழுமையாகத் தெரியாத புகைப்படக் கலைஞரையும் அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. இந்த இதழில் அச்சு சரியாக விழாமலும், எழுத்துக்களும் சரியாக இல்லாமலும் இருந்தன. ஆனாலும் இதழின் கனதி இந்தக் குறையை இல்லாமல் செய்து விட்டதென்று சொல்லலாம்.

தூண்டிலில் ஒரு வாசகர் சொன்னதைப் போல் அறிஞர் கலைஞரின் நேர்காணல் என்ற பகுதியையும், ஆரம்பித்தால் நிறையப் பயனடையலாம். ஏனைய அந்நிய கலைஞர்கள் பற்றியும் குறிப்புகள் வெளியிடலாம். மேத்தாதாஸனின் கவிதையை நிறைய நாட்களாகக் காணவில்லையே. அவருடைய தொகுப்பிலிருந்து கவிதைகளை வெளியிட முடியுமா?

உங்களுடைய உழைப்பு மட்டுமல்ல வாசகரின் நலனுக்காக என்ற உங்கள் எண்ணம் வாசகர்கள் வீசும் காற்றாயும் ஒளியாயும் மல்லிகைக்கு இருப்பதும் கூட மல்லிகையின் தனித்துவமான வளர்ச்சிக்குக் காரணம். நீங்கள் இன்னும் இன்னும் நிறையத் தரவேண்டும். உங்களுக்கு எங்கள் வாழ்த்துக்கள்.

மல்லாகம்,

தெல்லியூர் ஜெயபாரதி

தமிழ் நாட்டிலிருந்து சமீப வருஷங்களாக பல்வேறு வகைப் பட்ட சிற்றிலக்கிய ஏடுகள் வந்த வண்ணமாயிருக்கின்றன. சில வற்றை நான் படித்துப் படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். பிரபலமான சஞ்சிகைகளில் வருவதை விட, காத்திரமான இலக்கியத் தகவல்களை உள்ளடக்கிய வண்ணம் இச் சிற்றிலக்கிய ஏடுகளின் உள்ளடக்கம் மிளர்கின்றன.

இந்தப் புகைப் புலத்தில்தான் நான் மல்லிகையை வைத்துப் பார்க்கிறேன். கடந்த 28 ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்து வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு மாகிகை மல்லிகை. இதில் எத்தனை எத்தனை பேர்கள் எல்லாம் எழுதியிருக்கின்றனர் என நினைக்கும் போது மலைப்பைத் தகுகிறது. இந்த மலைப்புக்கு உங்களுடைய அயராத உழைப்பும் ஒரு காரணமாகும்.

கடந்த காலங்களில் மல்லிகையில் வெளிவந்த ஆக்கங்களை நூலுருவில் வெளிக் கொணர வேண்டியது மிக முக்கியமான இலக்கியச் செயலாகும். சிறுகதைகளைத் தொகுத்து தொடராகப் புத்தகங்களை வெளியிடலாம். கட்டுரைகளையும் அவ்வாறே செய்யலாம். கவிதைகள் முன்னர் நூலுருப் பெற்றுள்ளது என்னவோ உண்மைதான். அது பூரணம் பொருந்தியது அல்ல என்பது எனது எண்ணம். கவிதைகளையும் பூரணமாகத் தொகுத்து வெளியிடலாம்.

மல்லிகையின் காலங்களைப் பத்துப் பத்து ஆண்டுகளாய் வகுத்து ஒவ்வொரு பத்து ஆண்டுகளிலும் மல்லிகையில் வந்த வற்றை ஓர் ஆய்வு பூர்வமான கணக்கெடுப்பாக விமர்சிக்கலாம். பலர் மாதா மாதம் மல்லிகையின் தனி இதழ்களை உதிரியாகப் படித்து விட்டுப் போயிருக்கலாம். ஆனால் இப்படிப் பத்தாண்டுக் கணக்கெடுப்பாக எடுத்து விமர்சிக்கும் போது பாரிய தகவல்கள் தெரிய வரலாம். இளம் தலைமுறையினருக்குக் கடந்த கால் நூற்றாண்டு சமீபத்து இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி அறியத் தரலாம். இது மல்லிகையின் தலையாக பணி என்றே நான் கருதுகிறேன்.

இளம் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளை இனங் கண்டு தேர்ந்தெடுத்து அவர்களுக்கென்று ஆய்வு பூர்வமான கருத்துக்களை மாதா மாதம் ஒழுங்காக நடத்தலாம். ஆர்வமுள்ள பல இலக்கிய ஆர்வலர்கள் உள்ளார்கள். அவர்கள் வழி துறை தெரியாமல் அல்லப்படுகிறார்கள். அவர்களை ஒருங்கு சேர்ந்து சர்ச்சிக்கலாம். திறமைகளை வெளிக் கொணரலாம். மாதா மாதம் மல்லிகையை வெளியிடுவதுடன் இப்படியான ஆக்க பூர்வமான முயற்சிகளில் நீங்கள் துணிந்து ஈடுபட்டால் மல்லிகைப் பாம்பரை ஒன்று வருங்காலத்தில் தோன்றும் என்பது நிச்சயம்.

வேலைப் பளு உங்களுக்கு அதிகம் என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். இந்த யோசனைகளையும் தயவு செய்து கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கைதடி,

த, மகேந்திரன்

கரையோரக் காத்திருப்பு

கோ. பரமேஸ்வரன்

தீ வாத்தியார்

— வரதர்.

கரையின் சுடுமணலில் முத்தம் பதித்து
முகம் திருப்பும் அலைகளின் கரையில்
அந்த மரங்களின் பட்டைகளில்
காதல் இதயங்களை இரங்கற் குறிப்புகளாய்
செதுக்கி வையுங்கள்.
பெயர்களைச் சேர்த்து எழுதும்போது
மரங்களின் மனம் மரத்துப் போகுமாறு
பால் மரங்கள் பசங்கண்ணீர் வடிக்கட்டும்
எங்கள் தேசத் தாய் மைபோல!
மண்ணில் வீழ்ந்து மறைந்து போன
கண்ணீர்த் துளிகளை
கணக்குப் பார்க்க வேண்டுமானால்
இனிவரும் இரவுகளில்
நட்சத்திரங்களை எண்ணிப் பாருங்கள்!
தூரத்து தொடுவானில்
புள்ளியாய்த் தெரியும் படகுதேடி
ஏக்கத் திரையிட்டு விழிகள் காத்திருக்கும்
கன்னங்களில் உப்புக் கீறல்களோடு
அழுக்குச் சேலைபற்றி கூடவே தொற்றி
அன்புதேடும் குஞ்சுச் சொந்தம் மீதுகூட
பாசமழை பொழிய விடாது
நிழலான நினைவுகள்
நெஞ்சில் வட்டமிட்டு எதிரொலித்து ஓயும்.
எத்தனை துன்பங்கள்
மணல் மேட்டு வெள்ளை மனங்களில்
ஆழ உழப்பட்டன
இன்னும் எத்தனை கொடுமைகள்
குறைக் காற்றாய் வந்து
நெற்றிப் பொட்டுகளைப் பறித்துவிட்டன
வேலியோர விடுப்புக் கதையிலும் பேச்சிலும்
ஒட்ட முடியாத உள்ளங்களே
இந்த விடுகதைகளுக்கு
விடைகள் வேண்டுமென்றால்
முதலில்
காற்றின் திசை மாறட்டும்.

பொன்னாலையில் ஒரு
அ. மி. த. க. பாடசாலை இருந்
தது. அதுவே எங்குள்ள முதன்
முதலாகத் தோன்றிய பாட
சாலை என்பதில் சந்தேகம்
இல்லை. அது எந்த ஆண்டில்
அங்கே தோன்றிற்று என்பது
தெரியவில்லை. யாரையாவது
விசாரித்தால் ஓரளவு கிட்டத்
தட்ட எப்போது அது தொடங்
கியது என்பதை அறியலாம்.
ஆனால் இதை எழுதும் போது
அப்படி விசாரிக்கக் கூடிய ஒரு
வரும் பக்கத்தில் இல்லை. நான்
பிறந்தது 1924 ஆம் ஆண்டில்.
அதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு
முன்னரே கூட அந்தப் பாட
சாலை இருந்திருக்கிறது.

பொன்னாலையில் மட்டு
மன்றி, யாழ்ப்பாணத்தின் அநேக
கிராமங்களில் அ. மி. த. க.
பாடசாலைகள் அந்தக் காலத்
திலேயே இருந்தன. 'அ. மி. த.
க.' என்பதன் விரிவாக்கம்
"அமெரிக்கன் மிஷன் தமிழ்க்
கலவன் பாடசாலை" என்பதா
கும்.

அமெரிக்கன் மிஷனரிமார்
தமது கிறித்துவ மதத்தைப் பரப்
புவதற்காக இந்தப் பாடசாலை

களை நிறுவியதாகச் சொல்கி
றார்கள்.

அ. மி. த. க. பாடசாலை
களைத் தவிர, ரோ. க.
(ரோமன் கத்தோலிக்க) பாட
சாலைகளும் வேறு சில மிஷன்
பாடசாலைகளும் யாழ்ப்பாணக்
குடா நாட்டின் பல பாகங்களி
லும் பரவலாகக் கிடந்தன.

தமது பிள்ளைகளைக் கிறித்
தவர்கள் மதம் மாற்றப் போகி
றார்கள் என்ற பயத்தினால்,
பல கிராமங்களிலிருந்த வசதி
படைத்தவர்கள், தமது ஊர்க
ளில் சைவப் பாடசாலைகளைத்
தொடங்கினார்கள்.

தொடக்கத்தில் தமது சொந்
தப் பணத்தினாலும், நிதி சேக
ரிப்பினாலும் பாடசாலைகளை
நடத்தி வந்தார்கள். பிறகு அரசு
சாங்கம் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்ப
ளமும், பாடசாலை நிர்வாகத்
துக்கு நன்கொடையும் கொடுக்
கத் தொடங்கவே, அவர்களில்
சிலர் 'மனேச்சர்' என்ற பதவிப்
பெயரோடு குட்டி முதலாளிக
ளாக விளங்கியதுமுண்டு.

மனேச்சரின் முன்னிலையில்
சில ஆசிரியர்கள், காலிலிருந்த
செருப்பைக் கழற்றி, தோழால்

சர்ல்வையை எடுத்து மரியாதை செய்த காலமும் உண்டு.

யார் என்ன சொன்னாலும், கிறித்துவ மிஷனரிமார்களே யாழ்ப்பாணத்து மக்களிடையே பரந்து பட்ட அளவில் கல்விக் கண்ணைத் திறந்துவிட வழி செய்தவர்கள் என்பதை உரத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றித்தான் நல்லை நகர் ஆறு முக நாவலர் பாடசாலைகளைத் தொடங்கினார். அவரைப் பின்பற்றியே ஆங்காங்கிருந்த பல சைவப் புரவலர்கள் சைவப் பாடசாலைகளைத் தொடங்கினார்கள்.

அதற்கு முன் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் என்ற பெயரில் பல கிராமங்களிலிருந்த கல்வி மாணவர்களுக்கும் மட்டும் சைவமும் தமிழும் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள். ஆர்வமும், வசதியுமுள்ள மிகச் சிலரே அவ்விதம் கல்வி பயின்றார்கள்.

அந்தத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களை எனக்குத் தெரியாது. எங்கள் ஊரில் அப்படி ஒன்று இருந்திருக்கவும் முடியாது. வேறு பல ஊர்களில் இருந்ததாகப் பின்னால் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். முறையான பாடசாலைகள் தோன்றத் தொடங்கியதும், அந்தத் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் மெல்ல மெல்ல மறைந்து போயிருக்க வேண்டும்.

அந்தத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடங்களின் ஆசிரியர்கள், தமது மாணவர்களிடம் மாதாந்தக் கட்டணம் அறவிட்டிருக்க மாட்டார்கள். அந்தக் காலத்தில் பணம் மூலமான கொடுக்கல் வாங்கலும் அதிகமில்லை. வசதி படைத்த வீட்டுப் பிள்ளைகள், ஆசிரியரின் வீட்டுக்குத் தேவை

யான அரிசி முதலிய பொருள்களை அவ்வப்போது கொடுத்திருப்பார்கள். மற்றவர்கள் அவருடைய வீட்டில் உடலுழைப்புச் செய்திருப்பார்கள். 'குரு'வுக்குத் துணி தோய்த்துக் கொடுப்பது, கால் பிடித்து விடுவது, விசிறுவது முதலிய கடமைகளைச் சீடர்கள் செய்வது அக்காலத்து வழக்கம்.

பெரிய சங்கீத வித்துவான் கவிடம் சங்கீதம் பயிர்வோர், குருவின் வீட்டிலேயே தங்கியிருந்து, இப்படியான பணிவிடைகள் செய்து பயிலுவது மிகப் பிற்பட்ட காலங்களிலும் வழக்கிலிருந்தது. இப்போது சங்கீதம் பயில்வதற்கும் கல்லூரிகள் வந்து விட்டனவே!

தங்களைப் பராமரிக்கும் வசதி படைத்த மாணவர்களிடம் ஆசிரியர் சற்றே மரியாதையுடன் கூடிய கவனம் செலுத்துவது தவிர்க்க முடியாமலிருந்திருக்கும். அதுபோல் தமக்கு அதிகமாகச் சேவை செய்யும் மாணவரையும் ஆசிரியர் கவனித்திருப்பார். இவர்களை விடவும் கல்வியில் மிகுந்த ஆர்வம்காட்டி திறமைசாலிகளாக விளங்கும் மாணவர்களை ஆசிரியர் அதிகம் கவனித்திருப்பார். —இது என்று முள்ள வழக்கு.

அன்றைய குரு — சீடன் முறை வேறு.

இன்றைய ஆசிரியர் — மாணவன் முறை வேறு.

ஒரு நூற்றாண்டுக் காலத்துக்குள் கல்வித் துறையில் எவ்வளவு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது!

“பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துப் பணம் வாங்கக் கூடாது” என்ற மாதிரியான ஒரு கொள்கையும் அந்தக் காலத்தில் இரு

திருக்க வேண்டும். அதாவது கல்வியைப் பணத்துக்கு விற்கக் கூடாது என்ற கொள்கை. இந்த இடத்தில் எனக்கு ஒரு நிகழ்வு நினைவுக்கு வருகிறது. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், அப்போது ஆனந்த விகடன் ஆசிரியராக இருந்த 'கல்கி'யின் வேண்டுகோளின் படி ஆனந்த விகடன் திபாவளி மலருக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதி அனுப்பினார்! 'நாவலர் எழுந்தார்' என்ற கட்டுரை, அந்தக் கட்டுரைக்காக இருபத்தைந்து ரூபாக்களை ஆனந்த விகடன் அன்பளிப்பாக அனுப்பியிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் அது ஒரு கணிசமான தொகை. பண்டிதமணி அந்தப் பணத்தைத் திருப்பி அனுப்பி 'நாங்கள் எழுத்தை விற்பதில்லை' என்று எழுதினாராம். பின்னால் பண்டிதமணி அந்தக் கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டு விட்டார். சில கொள்கைகள் காலத்தினால் மாறக் கூடியவைகளே.

எனக்கு நினைவு தெரிந்த காலம் முதல் பொன்னாலை அ. மி. பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார் 'திவாத்தியார்'!

திவாத்தியார் உயர்சாதி வேளாளரல்லர். சற்றே குறைந்த சாதி. அவர் கிறித்துவ மதத்தில் சேர்ந்த படியால்தான் அந்தக் காலத்தில் ஒரு ஆசிரியராகத் தலைநிமிர முடிந்ததென்று நினைக்கிறேன். கிறித்துவ பாடசாலைகளில் கிறித்தவர்களையே ஆசிரியர்களாக நியமிப்பார்கள். கிறித்துவ ஆசிரியர்கள் கிடைக்காமலிருந்தால்தான் மற்றவர் களுக்கு இடம் கிடைக்கும். முக்கியமாகத் தலைமையாசிரியர் கிறித்துவராகவே இருப்பார். எப்படியும் அந்த ஊருக்குள்ளும் ஒருவரை ஆசிரியராக நியமித்து

வைத்திருப்பார்கள்; அவர் புற சமயத்தவராயிருந்தாலும், அதிகம் படிக்காதவராயிருந்தாலும் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

ஆரம்ப காலங்களில் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களோ, ஆசிரிய தராதரப் பத்திரமுள்ள ஆசிரியர்களோ அதிகமாக இல்லை. ஏதோ ஒரு அளவுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடியவர்களை ஆசிரியராகச் சேர்த்துக் கொள்வார்கள்.

பின்னால் ஆசிரிய கலாசாலை என்று தொடங்கிய போது, தகுதி வாய்ந்தவர்கள் போதாமையால் அப்படியான மாணவர்கள் எங்கேயிருந்தாலும் அவர்களைத் தேடிப்போய் அழைத்து வந்து ஆசிரிய கலாசாலையில் சேர்த்துப் பயிற்றினார்கள்.

என்னுடைய நினைவில் இரக்கும் திவாத்தியாருக்கு சுமார் நாற்பத்தைந்து வயதிற்கும்கூட. பெரிய தோற்றமான ஆளல்லர். வேட்டி உடுத்து, சேட் போட்டு, அதன்மேல் 'கோட்' டுப் போட்டிருப்பார். அந்தக் காலத்தில் உத்தியோகம் பார்க்கிறவர்கள் 'கோட்' போடுவது வழக்கம். இப்போது 'கோட்' போடுபவர்களையே கானோம்!

திவாத்தியாரின் சொந்தப் பெயர் செல்லப்பா. அவர் காரைநகரைச் சேர்ந்தவர். காரைநகர் அந்தக் காலத்தில் 'காரைதிவு' என்றே வழங்கிற்று. எங்கள் பக்கத்தில் பொதுவாகத் 'திவு' என்றால் அது காரை திவையே குறித்தது. தீவிலிருந்து வந்த வாத்தியார், திவு-வாத்தியார் — திவாத்தியார் ஆகிவிட்டார்! அந்தக் காலத்தில் ஆசிரியர்களை 'வாத்தியார்' என்றும் 'சட்டம்பியார்' என்றும் சொல்

வதே வழக்கம். அதன் பிறகு 'மாஸ்டர்' என்ற சொல் பெரு வழக்காக இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் எல்லாக் கிராமங்களிலும் இந்த மாஸ்டர்மார் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாக இருந்தார்கள். இப்போது 'மாஸ்டர்' என்ற பெயரும் அருகி வருகிறது. 'சேர்' என்பது மாணவர்களிடையே மட்டும் வழக்கிலிருக்கிறது.

பொன்னாலை அ. மி. பாடசாலையில் தீவாத்தியார் தலைமையாசிரியராக இருந்தார். அவருடைய மனைவிதான் அங்கே தையலம்மாவாக இருந்தாள். 'சுட்டையம்மா' என்பது அவருடைய பட்டப் பெயர். கணவனும் மனைவியும் ஆசிரியர்களாக இருந்தால், கணவன் படிப்பிக்கும் பாடசாலையிலேயே மனைவி தையலம்மாவாக இருப்பார்.

பொன்னாலை அ. மி. பாடசாலையில் 'பிரசங்கியார்' என்று ஒரு உதவி ஆசிரியரும் இருந்தார். அவருடைய பெயர் தெரியவில்லை. 'பிரசங்கியார்' என்று தான் சொல்வோம். வேறும் இரண்டொரு உதவி ஆசிரியர்கள் இருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் "முத்து வாத்தியார்" என்ற உள்நாட்டார். பிரசங்கியார் ஒரு கிறித்தவர். செக்கச் செவ்வென்று பூசினிப் பழம்போல இருப்பார். மிஷனேடு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவராக இருந்திருக்க வேண்டும். தீவாத்தியாருக்கு 'தலைமையாசிரியர்' என்ற மதிப்பு மரியாதையை அவர் அவ்வளவாகக் கொடுப்பதில்லை. நான் நாலாம் வகுப்பில் படித்த போது இந்தப் பிரசங்கியாரிடம் படித்த நினைவிலிருக்கிறது. அது

லும், ஏதோ வினாவுக்குச் சரியான பதில் சொல்லாததற்காக அவர் அடிமட்டத்தை எடுத்து அசன் நுனியுடன் எனது வயிற்றுப் பகுதியைச் சேர்த்துப் பிடித்து அப்படியே தசையை முறுக்கி ஒரு தண்டனை கொடுத்தது இன்னமும் நன்றாக நினைவிலிருக்கிறது. எனக்கு மட்டுமல்ல; எல்லா மாணவர்களுக்கும் அவருடைய தண்டனை அநேகமாக இப்படித்தான் இருக்கும்.

அந்தக் காலத்து ஆசிரியர்கள் பலர் மாணவர்களுக்குப் படிப்பிப்பது மட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு அவ்வப்போது தண்டனைகள் கொடுப்பதிலும் மிக அக்கறையாக இருந்தார்கள்.

பொதுவாக 'வாத்தியார்' என்றால் அவருடைய கையில் ஒரு கம்பு இருக்கும். சிலர் நல்ல பிரப்பங்கம்பு சம்பாதித்து, அடிக்கிற அடியில் அது கிழிந்து விடாமலிருப்பதற்காக அதன் நுனிகளை நெருப்பினால் சுட்டு வைத்திருப்பார்கள். சிலர் அவ்வப்போதே மாணவர்களை அனுப்பி வெளியில் நிற்கும் பூவரசு மரத்தில் நல்ல கம்பாகப் பிடுங்கிவரச் சொல்வார்கள். தவறுகள் ஒரே மாதிரியாக இருந்தாலும் மாணவர்களுடைய தகுதியை உத்தேசித்து அடியின் எண்ணிக்கையும் வேகமும் கூடிக்கூறையும்.

சிலர் கம்பை உபயோகிக்காமல், தமது கையையே உபயோகித்து மாணவர்களின் தலையில் பலமாகக் குட்டுவார்கள். அல்லது, ஷயிற்றிலோ, சொக்கையிலோ, காதிலோ இரண்டு விரல்களை குரடுபோல பாவித்துக் கின்னி முறுக்கி உழி

கொடுப்பார்கள்! இதை விட முழங்காவில் நிற்க விடுவது, ஒற்றைக்காவில் நிற்க விடுவது, வெயிலிலே தலையை அண்ணாந்தபடி நிற்க வைத்து நெற்றியிலே சிறு கல்லை வைத்து விடுவதுண்டு. (நெற்றியில் வைத்த கல் கீழே விழாதபடி அண்ணாந்த நிலையில் நிற்க வேண்டும்)

இப்படியான தண்டனைகளை அனுபவித்தும், உடன் மாணவர்கள் அனுபவித்ததைக் கண்டும் நிலைகுலைந்த மாணவர்கள், 'ஆசிரியர்' என்றாலே ஏதோ யமதுதன் மாதிரி மனத்திலே படம் போட்டு வைத்திருப்பார்கள். பாடசாலைக்கு வெளியே, ஒழுங்கையில் ஆசிரியரின் தலை தெரிந்தாலும் பூனையைக் கண்ட எலி மாதிரி ஓடித் தப்பி விடுவார்கள்!

ஒரு நாள் பாடசாலை நடந்து கொண்டிருக்கும் போது தீவாத்தியார் தமது மனைவியான தையலம்மாவுடன் ஏதோ வாக்குவாதப்பட்டு, தமது கையிலிருந்த கம்பினால் மனைவிக்கு இரண்டு மூன்று அடிகள் போட்டு விட்டார்.

அடுத்த வகுப்பிலிருந்த பிரசங்கியார் உடனே ஓடி வந்து தீவாத்தியார் அடிப்பதைத் தடுத்து, "பாடசாலையில் வைத்து இப்படியெல்லாம் செய்யக் கூடாது" என்று கண்டித்திருக்கிறார். "நான் எனது மனைவிக்கு அடிப்பதை நீர் என்ன கேட்கிறது?" என்ற மாதிரி தீவாத்தியார் பதில் சொல்ல, "கணவன் மனைவி என்பதெல்லாம் வீட்டோடு, இங்கே நீர் தலைமையாசிரியர், அவர் உதவியாசிரியர், தலைமையாசிரியர்

தமது உதவியாசிரியருக்கு கை நீட்டி அடிக்கக் கூடாது!" என்ற மாதிரிப் பிரசங்கியார் சொல்லியிருக்கிறார்.

வாய்ப் பேச்சு முற்றி கை கலந்து கொண்டார்கள். எனக்கு நன்றாக நினைவிலிருக்கிறது. தீவாத்தியாரும் பிரசங்கியாரும் கைகளைப் பின்னிக் கொண்டு தள்ளுபட்ட, ஊரவரான முத்து வாத்தியார் அவர்களுக்கு நடுவில் அவர்களின் கைகளில் தொங்கிக் கொண்டு இருவரையும் விலக்கி விட முயற்சித்தார்.

அந்தளவில் அன்றைய தினம் பாடசாலை மூடப்பட்டு மாணவர்கள் எல்லோரும் வீட்டுக்கு வந்துவிட்டோம்.

அடுத்த நாளும் பாடசாலை நடக்கவில்லை. ஆனால் மிஷனிலிருந்து மேலதிகாரிகள் வந்து விசாரணை நடந்தது. நாங்கள் பாடசாலையின் பக்கத்து வளவிலே போய் வேலிக்கருகே குனிந்திருந்து வேலி மட்டை இடை வெளிக்குள்ளால் பார்த்தோம்.

நெடு நேரமாக விசாரணை நடந்தது. கடைசியில் தீவாத்தியார் நெடுஞ்சான் கிடையாக நிலத்தில் விழுந்து அதிகாரிகளை வணங்கியதையும் பார்த்தோம்.

தீவாத்தியார் குற்றவாளியாகக் காணப்பட்டு தண்டனை விதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். என்ன தண்டனை என்று தெரியவில்லை. இடமாற்றமாக இருக்கலாம். ஒருவேளை வேலை நீக்கமாகவும் இருந்திருக்கலாம்.

அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு தீவாத்தியார் பாடசாலைக்கு வரவில்லை!

(தொடரும்)

புடையன் குட்டி

—செங்கை ஆழியான்

இரண்டாண்டு களாகின் றன்.

இருளின் போர்வையில் சந்திரனின் ஒளியில், வானில் அது இல்லாத போது, நட்சத்திரங்களின் ஒளியில் நிழல்களாக மனிதர்கள் பயணம் செய்யும் அவலம் தொடங்கி, யந்திரக் கழுவுகள் பகலில் வானில் வட்டமிடும் போது நீண்ட தூரப் பயணங்கள் சாத்தியமற்றவையாகி விட்டன. யாழ்ப்பாணத்துக்கும் கிளிநொச்சிக்குமிடையிலான பிரதான ஆனையிறவுப் பாதை மூடப்பட்டுவிட்டது. அதனால் இரண்டு பிரதேசங்களையும் இணைக்கும் கடல் நீரேரியை இருளில் வள்ளங்களில் கடக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

மணியத்திற்கு அந்தப்பாதை பழக்கப்பட்டு விட்டது. மாதத்தில் ஒரு நாள் இரவு ஏழு மணியளவில் வீட்டிலிருந்து புறப்படுவான், மனைவி, பிள்ளைகள் கலையுடன் அவனுக்கு விடை தருவர். காபரேற்றரை இணைக்கும் ரியூப்பிற்குள் இரண்டு மூன்று துளிகள் பெற்றலைவிட்டு கையை ஸ்ராட் பண்ணி,

மண்ணெண்ணெய்க்கு மாற்றி சற்று நேரம் ஓடவிடுவான். சுற்றாடல் மண்ணெண்ணெய்ப் புகையில் அமிழும்.

‘எக்ஸ்ராபுளொக் இருக்கா?’ மனைவி கேட்பாள்.

‘‘இருக்குது. இரண்டு மூன்று புளொக்கை நெருப்பிலிட்டுக் கொழுத்தியும் வைச்சிருக்கிறன். கவனம்... போயிட்டு வாறன். திரும்பிவர ரெண்டு கிழமை செல்லும்’’

விடைபெறுவான். ‘லையிற்’ போட்டு ஓட முடியாது. பழக்கப்பட்ட வீதியில் மெதுவாக ஸ்கூட்டர் வரும். எதிரில் யாராவது பாரம் ஏற்றிய சயிக்குறடன் வருவது தெரிந்தால் ‘லையிற்’ போட்டு எச்சரிக்கை செய்வான்.

சங்குப்பிட்டியை வந்தடையும் போது அரைக்கிலோ மீட்டர் நீளத்திற்குப் பயணிகள் வள்ளங்களுக்காகக் காத்திருப்பார்கள். சயிக்கில் விபாபாரிகள் பாரச் சுமைகளுடன் ஒரு பக்கத்தில் நிற்க மறுபக்கத்தில் கால்நடைப் பயணிகள்.

அவனையும் அவன் பஜாஜியையும் எல்லாருக்கும் தெரியும்.

‘‘நீங்க போங்க சேர்.....’’

வள்ளத்தில் ஸ்கூட்டரைத் தூக்கி ஏற்றும் போது வள்ளக் காரன் வழக்கம் போல, ‘என்ன பாரம் இது. சின்னதாக வாங்குங்கோ...’ என்று முணுமுணுப்பான். வள்ளத்தில் நெருங்கிய படி அமர்ந்திருப்பார்கள். வானத்தில் சப்தரிசி மண்டலம் கண்ணிரிடும்.

●

மறை சற்றுப் பலமாகப் பெய்ததால் புற்றுக்குள் வெள்ளம் புகுந்து விட்டது. புடையன் குட்டியால் புற்றின் பக்க அறை யில் சுருண்டு கிடக்க முடியவில்லை, மெதுவாகத் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தது. புற்றுக்குள் நீர் தொடர்ந்து கசியும் போல இருந்தது. மெதுவாக ஏறிப் புற்றின் வாயில் தலையை வைத்தபடி படுத்திக்கொண்டது.

ஒரு வாரத்திற்கு முன்னரும் இப்படித்தான். புற்றைவிட்டு வெளியில் வந்து இப்படித்தான் படுத்திருந்தது. வீதிக்கு மறுபக்கத்தில் வயல் எலிகள் துள்ளி ஓடுவதும் புடையனின் மணத்தை மோப்பம் பிடித்ததும் வளைக்குள் புகுந்து கொள்வதும் தெரிந்தது.

மெதுவாகப் புற்றை விட்டு வெளியில் வந்து வீதியைக் கடந்து ஊர்ந்த போதுதான் அந்த அவலம் நிகழ்ந்தது. பார மூட்டையைக் கரியரில் கட்டிக் கொண்டு, சயிக்கில் பாரிலும் சிறியதொரு சேலி மூட்டையைச் சமன்படுத்தி வைத்தபடி வந்து கொண்டிருந்த சயிக்கில் ஒன்றின் முனையில் புடையன் குட்டியின் வாலில் ஏற, புடையன் குட்டி

பயந்து நிமிர்ந்து கோபத்துடன் கொத்த.....

அவனுடைய பாதத்தில் பற்கள் படிந்தன. படிந்த பற்களைக் கழற்றிய வேகத்தில் நஞ்சு ஏறியது. அவன் ‘‘ஐயோ...’’ என அவறியபடி நிலத்தில் சரிந்தான். நீலம் பாரித்து வாயில் நுரை தள்ளிய அவனது சடலத்தை மறுநாள் காலை சிலர் தூக்கிச் சென்றனர்.

‘‘பாவம்...’’ போலப் புடையன் குட்டிக்கு இருந்தது.

‘‘நானும் எவ்வளவு வேகமாக வீதியைக் கடக்க முயன்றேன். தார் என் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி விட்டது. நல்ல வேளை சயிக்கில் என் நடுமுது கில் அல்லது தலையில் ஏறியிருந்தால்... என் கதை முடிந்திருக்கும். அவை சயிக்கில் வண்டிகளா, அல்லது பார் வண்டிகளா?’’

புற்றின் வாயிலில் தலை வைத்துப் படுத்திருக்கும் போது தூரத்தில் ஸ்கூட்டர் ஒன்றின் இரைச்சல் கேட்டது. பாதை தெரிவதற்காக இடைக்கிடை லையிற் வெளிச்சம் பளீரிட்டது.

குளிர் காற்று வீசியது. வெதுவெதுப்பாக ஒதுங்குவதற்கு ஏதாவது பொந்து தேவை எனப் புடையன் குட்டி எண்ணிக் கொண்டது.

●

‘‘என்ன வாழ்க்கை’’ என மணியம் அலுத்துக் கொண்டான்.

வீதியின் லொறிகள் இருளில் பாரச் சுமைகளுடன் சென்று வருவதால் பரவலாக வீதி தகர்ந்திருந்தது. மேடு பள்ளங்கள், குண்டும் குழிகளும். அவதான

மாக ஓடாவிடில் சரிந்து விழ வேண்டியதுதான்.

வெண்புகாராகப் புனி பெயர்ந்திருந்தது.

எதிரில் லொறி ஒன்று இரைந்தபடி மெதுவாக வந்தது. தூரத்தில் வரும்போதே 'வெயிற் றபிள் ஒயிவின்' வாசனையும், மண்ணெண்ணெய் நாற்றமும் இனங் காட்டின. இரண்டையும் கலந்து மசலாக உலகில் எங்கு இப்படி லொறிகள் ஓடுகின்றன?

அவன் ஒரு கரையில் ஒதுங்கி நின்று லொறிக்கு வழிவிட்டான்.

வழிவிட முயன்ற சயிக்குக் காரர் ஒருவர் பாரக்கமையுடன் வீதிக் கானுக்குள் சரிந்து விழுந்தார்.

எவ்வளவு அவலங்கள்!

தூங்குகின்ற இரவில் தூரப் பயணங்கள். ஆந்தைகள் போல இரவில் சஞ்சரிக்க வேண்டிய நிலை. இரவுப் பயணிகள் ஆகி விட்டனர்.

ஸ்கூட்டரின் முன் இடை வெளியில் கிளிப்பில் மாட்டியிருந்த சேர்க்கிட் பாக் சற்று இடைஞ்சலாக இருந்தது. சில வேளைகளில் பிரேக்கில் கால் வைக்கத் தடைப்படுத்தியது. தூக்கி, சீற்றினையும் ஸ்கூட்டரின் முன்பெட்டியையும் இணைத்துப் பாலமாக வைத்துக் கொண்டான். பயணம் செய்வது சுகமாகியது.

கிளிநொச்சியைச் சென்றடைய எப்படியும் இன்னமும் இரண்டு மணி நேரம் எடுக்கும். அதிகாலை ஒரு மணிக்குத் தன் குவார்ட்டஸிற்குச் சென்றுவிடலாம். தேகம் கொஞ்சுகிறது. அப்படியே போய்ப் படுக்கையில் சரிவ வேண்டும்.

ஸ்கூட்டர் பள்ளமொன்றில் இறங்கி ஏறியது. நல்லவேளை. சமாளித்துக் கொண்டான். சற்றுத் தூரம் ஓடியதும் ஸ்கூட்டர் சற்றுத் தள்ளாடுவது போலப்பட்டது. முன் சில் காற்றை இழந்துவிட்டது என்பது புரிந்தது.

வீதியருகில் கவலையுடன் ஸ்கூட்டரை நிறுத்துவதைப் புடையன்குட்டி கவனித்தது. 'சேர்க்கிட் பாக்' கினைத் தூக்கி விதியோரத்தில் வைத்தான். அது சரிந்து நிலத்தில் விழுந்தது.

"கிடக்கட்டும்....." என்ற படி முன் சில்லைக் கழற்றி, ஸ்பியர்வேலை மாட்டும் முயற்சியில் ஈடுபட்டான். அதுவொன்றும் கடினமான காரியமன்று. இருட்டில் தடவித் தடவித் கழற்றுவதும் பூட்டுவதும் தான் சிரமமானது. முற்காலத்தில் 'ரோசுலையிற்' கையில் எப்பவும் இருக்கும். ஒரு 'சோடி' பற்றறிகள் நாநாறு விற்கும்போது சூன்தான் கொழுத்தலாம்.

குளிகாற்று வீசியது.

புடையன் குட்டி புற்றை விட்டுக் கீழ் நோக்கி ஊர்ந்தான். மணியம் சில்லை மாற்றிக் கொண்டிருந்த பக்கமாக ஊர்ந்து வந்தது.

வெதுவெதுப்பாகத் தங்குவதற்கு ஒரு பொந்து தேவை.

சரிந்து கிடந்த 'சேர்க்கிட் பாக்' கின் மூடல் இடைவெளி அதன் கண்ணில்பட்டது. "அப்பாடா" சரசரவென அதற்குள் நுழைந்து சுருண்டு முடங்கிக் கொண்டது.

மணியம் ஸ்கூட்டரை ஸ்ராட் பண்ணினான். சேர்க்கிட் பாக்கைத் தூக்கிக் கால் களின் இடைவெளியில் வைத்துக்

கொண்டான். தூக்கும் போது பாக் சற்றுக் கனத்த மாதிரி இருந்தது. 'களைத்து விட்டேன்; அதுதான் கனத்ததாக்கும்!'

மணியம் குவார்ட்டைசவந்தடைந்த போது விடியற்காலைச் சேவல் ஒன்று கூவியது. ஸ்கூட்டரை ஏற்றி முன் விறாந்தையில் விட்டுவிட்டு கதவைத் திறந்து அறைக்குள் நுழைந்தான். சேர்க்கிட் பாக்கை மேசையில் வைத்துவிட்டு, உடை மாற்றிக் கொண்டான். முகம் கழுவி விட்டு நிமிர்ந்த போதுதான் துவாய் சேர்க்கிட் பாக்கிற்குள் இருப்பது நினைவு வந்தது. பழைய துவாயை வீட்டில் விட்டு விட்டு சலவை செய்த துவாய் ஒன்றினை எடுத்து வந்திருந்தான்.

சேர்க்கிட் பாக்கினைப் பிணைத்திருந்த கிளிப்புகள் இரண்டையும் மெதுவாகக் கழற்றித் திறந்தான். உள்ளே சுருண்டு கிடந்த புடையன் குட்டிக்கு இவை எதுவும் தெரியவில்லை. அது சுருண்டு முடங்கிக் கிடந்தது.

மணியம் வலக்கரத்தை உள்ளே நுழைத்தான். துவாயைப் பற்றி வெளியில் இழுத்தெடுத்தான். அப்பொழுதுதான் புடையன் குட்டிக்குத் தான் பயப்படும் படியான ஓரிடத்தில் மாட்டிக் கொண்டது புரிந்தது.

மணியம் படுக்கையில் அப்பாடா எனச் சரிந்த போது, மேசையிலிருந்த 'சேர்க்கிட் பாக்' பொத்தென நிலத்தில் விழுந்தது. 'கிடக்கட்டும். காலமை பார்ப்போம்!' என்றபடி மறு

பக்கம் திரும்பிப் படுத்துக் கொண்டான்.

புடையன்குட்டி கணங்கிப் போய் விட்டது. உயரத்திலிருந்து விழுந்த அதிர்வு. மெதுவாகத் தலையை முன் நீட்டி வெளியில் வந்தது. திறந்திருந்த கதவினுடாகப் போவோமா? அல்லது சுட்டிலில் ஏறுவோமா எனச் சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

மல்லிகைப் பந்தல் தொடர்ந்து நடத்தவுள்ள கலந்துரையாடல்கள்

மல்லிகையின் ரஸிகர் குழாத்தைச் சேர்ந்த இளஞ் சுவைஞர் சூள் பலர் ஏற்கனவே கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க, இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு தடவை காலம் 10 மணியிலிருந்து 11-30 வரை, சிறுகதை, நாவல், கவிதை, விமரிசனம் சம்பந்தமாகக் கருத்துக்களும் கலந்துரையாடல்களும் நடைபெற ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

அந்த அந்தத் துறைகளைச் சேர்ந்த அநுபவசாலிகள், இலக்கியக் கருத்துக்களை வழங்கி, ஆரம்பித்து வைப்பர். மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுவைஞர்களே கலந்து கொள்ள இயலும். தொடர்பு கொள்ள விரும்புவோர் முன் கூட்டியே அறியத்தீர்வும்.

மல்லிகைப் பந்தல்
334 B, காங்கேசன்மன்ற வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

பலிபீடம்

து. குலசிங்கம்

1991-ஆம் ஆண்டில் முற்பகுதி நான் தமிழகத்தில் இருந்த பொழுது காலையிலே நடப்பது வழக்கம்; கூட சில நண்பர்களும் வருவார்கள். ஒரு நாள் நாம் வழமைபோல நடந்து கொண்டு இருக்கும் பொழுது "தோராமா ஏதோ திராவிடர் திராவிடர் என்று கத்திறாங்க, ஆனா இன்றும் ஒரு பாப்பாத்திதான் அவங்களுக்குத் தலைமை தாங்கத் தேவையாய் இருக்கு" என்று ஒரு நண்பர் மற்றவரைப் பார்த்துச் சொன்னார். இருவரும் பார்ப்பனியர்கள்.

ஒரு நண்பருடன் கதைத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது "முன்பு திராவிட இயக்கங்கள் பற்றிய செய்திகளையோ அதன் தலைவர்களின் படங்களையோ பெரும்பாலும் தவிர்த்து வந்த பார்ப்பனியப் பத்திரிகைகளான இந்து, இந்தியன் எக்ஸ் பிரஸ், தினமணி போன்றவை இன்று ஜெயலலிதாவின் படங்களையும், அ.தி.மு.க. பற்றிய செய்திகளையும் ஒன்று விடாமல் ஒவ்வொரு நாளும் பிரசுரித்து வருகின்றன" என்றார்.

"நான் பார்ப்பாத்திதான்! பாப்பாத்தி என்று சொல்வதில் பெருமைப்படுகின்றேன்" என்று ஆணவத்துடன் தமிழக சட்ட மன்றத்தில் கூறினார்.

"பாரதிய ஜனதாவுடன் நாம் கூட்டுச் சேர்த்தால் எமக்கு மத்தியில் ஆறு அமைச்சர் பதவிகள் கிடைக்கும்" பத்திரிகை நேர்காணலில் நாவலர்—நெடுஞ் செழியன் கூறினார்.

1967ல் தி.மு.க. ஆட்சிபீடம் ஏறியதும், பார்ப்பனியம் வீழ்ந்து விட்டது என்று ஆர்ப்பரித்ததும், 1981 தேர்தலில் ஜெயலலிதா ஆட்சிக்கு வந்ததும் ஆகிய மேற்குறிப்பிட்ட அம்சங்கள் பலவும் எமது மனதில் கிடந்து குழப்பிய பொழுது க்ரிஷ் கர்னாட்டின் "பலிபீடம்" மேற்கண்டவற்றுக்கெல்லாம் விடை கூறுவது போல் அமைந்தது.

இந்த நாடகத்தை நாம் தமிழ் நாட்டின் பழைய, புதிய வரலாற்றுடன் பொருத்திப் பார்ப்பது தமிழ் நாட்டின் இன்றைய சமூக—அரசியல் சூழலையும் அதன் பின்னணியையும் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

நாடகப் பிரதிக்குள் போவதற்கு முன் தமிழகத்தின் பக்தி இயக்க காலத்துக்குள் ஒருமுறை சென்று வருவோம்.

பௌத்தமும் சமணமும் தாங்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்தே வணிகர்களுக்கு ஆதரவாய் இருந்து வந்தன. வணிகர்களும் இவற்றைப் போற்றி

ஆதரித்து வந்தனர். இந்திய சிந்தனை மரபுகளைக் கூறவந்த மார்க்சிய அறிஞர் திரு. கே. தாமோதரன் "வேள்வி சடங்குகளின் பேரில் உற்பத்தியின் பெரும்பகுதியை தங்களுக்கெனக் கொண்ட பார்ப்பனர்கள் சமுதாய முன்னேற்றத்துக்கும் வாணிப வளர்ச்சிக்கும் பெரும் தடையாய் இருந்தனர். அப்பொழுது பார்ப்பனியர்களின் ஆதிக்கத்தைத் தூக்கி எறிய சூத்திரியர்களுக்கும், வணிகர்களுக்கும் பௌத்த சமண மதங்கள் ஆதரவாய் இருந்தன.

அரசு, வணிகர்களின் ஆதரவைப் பெற்ற இம் மதங்கள் காலப் போக்கில் அவர்கள் மடங்களில் இருந்து தத்துவ விசாரங்களில் ஈடுபட்டு வரலாயினர். இதன் காரணமாய் அடிமட்டத்து மக்களின் ஆதரவை இழந்து சமூகத்துடன் அந்நியப் பட்டத் தொடங்கினர்.

இக் காலகட்டத்தில் தான் எக்தி இயக்கம் மெல்ல மெல்ல தலைதூக்கத் தொடங்கியது. குறிப்பாக தமது தாய் மொழியிலேயே ஆண்டவனுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியும், இடையில் தரகர்கள் தேவையில்லை என்ற மனோபாவம் வலுப்பெற்றது. இசையாலும் இனிய பக்தி ரசம் சொட்டும் பாடல்களாலும் சைவம், வைணவம் என்ற இரு மதங்களையும் அடிமட்டத்து மக்களை தம்பால் கவர்த்தன. "கோத்திரமும் குலமும் கொண்டு என் செய்வீர்" என அப்பர் பாடினார். "ஒக்கத் தொழுகின்றிராயின் கலியுகம் ஒன்றும் இல்லை" என்றார் நம் ஆழ்வார். இந்த சாதியத்தை, ஏற்றத் தாழ்வை நிராகரித்த அமைப்பு அடிமட்டத்து மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்றுவதாய் இருந்தன. எனவே மக்கள் கூட்டம்

கூட்டமாய் இம் மதங்களில் சேரத் தொடங்கினர்.

பௌத்த—சமண சமயங்கள் ஞாந் நடந்த போராட்டங்கள் முடிந்ததும், பக்தி இயக்கமும் இருந்த இடம் தெரியாமல் போயிற்று. அடித்தள மக்களுக்கு நம்பிக்கை அந்த பக்தி மதத் தலைவர்களின் இனிய தமிழ்ச்சுவை கொட்டும் பாடல்கள் வெறும் மந்திரங்களாக்கப்பட்டன. ரிக் வேதத்தின் இனிய பாடல்களுக்கு பார்ப்பனியர்களின் காலத்தில் நேர்ந்த கதியே தேவாரங்களுக்கும் நேர்ந்தன.

பல்லவர்களின் காலத்திலிருந்து பார்ப்பனியரின் செல்வாக்கு வளரத் தொடங்கிய பிற்கால சோழர் காலத்தில் உச்ச நிலையை அடைந்தது. நீதி, மதத் தலைமை, நிலவுடைமை யாவும் பார்ப்பனியர்கைவசமாகியது.

மேற்கண்ட சூழலை மனதில் நிறுத்திக் கொண்டு கன்னடத்தைப் பார்ப்போம். தமிழகத்தில் தோன்றி, மாராட்டியம், வங்காளம், அசாம், மணிப்பூர் வரை பரவிய பக்தி இயக்கம் பாமர மக்களின் சமயமாக திகழ்ந்தது. பல்வேறுபட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்களின் போராட்டங்களுக்கு பக்தி இயக்கம் உறுதுணையாய் இருந்தது. மாராட்டியத்தில் தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் போராட்டம் எழ பக்தி இயக்கம் காரணமாய் அமைந்தது. தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்திய வரும் இந்து இஸ்லாமிய நெறிகளை இணைக்க முயன்ற கபீரும் பக்தி இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்தான்.

இந்தப் பக்தி இயக்கத்தின் ஒரு கூறுதான் வீரசைவம். இது கன்னட நாட்டில் 12ம் நூற்

றாண்டில் பசுவண்ணா அல்லது பகவேகர் என்பவரால் உருவாக் கப்பட்டது. எனினும் அவருக்கு முன்பே ஜெடாரா தாலிமய்யா, கொண்டலி கேஷராஜ், தெழுகு கோமணா, கெம்பனி யோகண்ணா, வம்சவர்த்தனா போன்றவர்கள் சாதியை எதிர்த்துப் போராடிய போதும் வீரசைவமே சாதியத்தை ஓர் இயக்கமாய் முதல் முதலாய் எதிர்த்தது.

நாடகப் பிரதிக்கு வருவோம். கன்னட நாட்டின் கல்யாண தேசத்தின் அரசன் பிஜேனன். அவனின் முதலமைச்சர் பகவண்ணன், இவரே வீரசைவத்தைத் தோற்றுவித்தவர். பின்னாள் பிறப்பால் சூத்திரனான இவனும் பார்ப்பனர்களுக்கு தானங்கள் கொடுத்து தன்னை அரசனாக்கிச் சத்திரியனாக்கிக் கொண்டான். இவனின் மகன் சோவிதன். இவன் பார்ப்பனர்களின் எடுப்பார் கைப்பிள்ளை. இவர்கள் தம் ஆசைகளை இவன் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்கின்றனர். பகவண்ணனின் பின்னே கைவினைஞர்கள், உடல் உழைப்பாளர்கள் திரண்டுள்ளனர். இவர்களின் உழைப்புத் தான் நீரிட்டை வாழ வைக்கிறது. எனவே பகவண்ணனை ஆதரிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பின்னாள் னுக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே தன்னை முற்போக்குச் சிந்தனை உடையவனாய் வெளியில் காட்டிக் கொள்கிறான். பகவண்ணனின் சீடனில் ஒரு பார்ப்பனனின் மகனுக்கும் ஒரு சக்கிலியனின் மகனுக்கும் நடந்த கலப்புத் திருமணம் நாட்டில் பெரும் பிரளயத்தையே ஏற்படுத்துகின்றது. திருமணம் சாதி அமைப்பின் ஆணிவேரையே வெட்டி எறிய வேண்டுமென்றது. இறை உடைமை வர்க்கங்களும், ஆளும் சக்திகளும் தாங்கிக்கொள்ளுமா?

பின்னாள் முற்போக்கு வேடம் கலைகிறது. அவனுடைய படைகளும் சாதி வெறியர்களும் அரசனர்களைக் கொன்று குவிக்கின்றனர். சந்தர்ப்பத்தைத் தமக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்ட பார்ப்பனியர்கள் பின்னாள் மகனைத் தம் கைக்குள் பாட்டு மகனைக் கொண்டே தகப்பனைப் பலி எடுக்கின்றார்கள். எந்தப் பார்ப்பனியர் தானங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு அவனை அரசனாக்கினார்களோ அவர்களே அவனைக் கொன்றும் விடுகின்றனர். சோவிதன் ஆட்சி பீடமேறினாலும் அவனில் இருந்து வெளிவரும் குரல் பார்ப்பனர்களுடையதே.

மேற் குறிப்பிட்ட நாடகத்தின் களம் 12—ஆம் நூற்றாண்டாய் இருந்தாலும் இன்றைய சமூக அரசியலைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. நாடகத்தின் சில உரையாடல்களைப் பார்த்தால் நாடகத்தின் அணுக்கள் புரியும்.

பகவண்ணனைப் பார்த்துப் பின்னாள் கூறுகின்றான்: “ஒனக்கு வீடுன்று எதுவும் இல்லை. சாதி என்றும் எதுவுமில்லை” ஆனா அரசனர்களை யும் அப்படித்தானு நெனைச் சுக்கர்தே சொந்தம், பந்தம், மாமன், மச்சான் எல்லா உறவு மொறைகளையும் விடாம காப்பாத்தி வாரவங்க அவங்க. நிஜமாகவே ஜாதியை விடுன்னா அந்த நிமிஷமே முச்சு நின்றுடும் அவங்களுக்கு. அரசனர்களுக்கும் அறிவன் பகவனுக்கும் இடையில் உள்ள பெரு வெளியை மேற் குறித்த பின்னாள் சொல் குறித்து வருகின்றது. மக்கள் தம் உறவுகளை கல்ப மாக விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

தாமோதர பட்டன் சமஸ்கிருதத்தையும் கன்னடத்தையும்

ஒப்பிடும் பொழுது. “சமஸ்கிருத பாஷை இருக்கே அது வைரத்தால் இழக்கிட்ட மாதிரி ஆயிரமாயிரம் வருஷங்களாயிடுச்சி. ஆனா இன்னைய வரைக்கும் இலக்கணத்துள் ஒரு எழுத்து மாற்றமில்லை. ஒரு சின்னச் சரிவு இல்லை. உலகத்துக்கு எண்ணிக்கும் பொருந்தக் கூடிய தத்துவங்கள் எல்லாம் மெல்லிய நிறத்தில்தான் எழுத முடியும். சொல்லு முடியும். கன்னடா அப்படியில்லை. ரொம்பச் சாதாரணம். ஒரு வாயிலேயிருந்து இன்னொரு வாய்க்கு, ஒரு சாதியிலிருந்து இன்னொரு சாதிக்கு இன்னையிலிருந்து நாளைக்கு மாறிக்கிட்டு இருக்கிற மொழி.

அது இருக்கிறது ஆம்பணங்க பொம்பணங்க சண்டை பிடிக்கிறதுக்கு வேசங்க கூட சல்லாபிக்கிறதுக்கு, மஞ்சளச் சரமித் தன் என்ற பார்ப்பானி, பொது மக்கள் யோசிக்கிற உரிமை க்கு அளவுக்கு அவங்களுக்கு, மத ஒழுக்கம், குல ஒழுக்கம் பற்றி யோசித்து முடிவெடுக்கிற கஷ்டம் அவங்களுக்கு வேண்டாம்.

பின்னாள் பிறப்பால் வைதிகன் தான். எப்படி சூத்திரிய அந்தஸ்துப் பெற்றவன் என்பதைக் கூறுகின்றேன். “பிராமணர்களுக்கு லட்சக்கணக்கான பசுக்களைத் தானம் செய்து, அப்புறம் தான் சூத்திரியர்னு பட்டம் கட்டிக்கிட்டோம். சாதிங்கிறது ஒர்த்தனுக்கு உடம்புத் தோலு மாதிரி. கிழிச்சு அறுத்துப் போட்டாலும் புதுத் தோலு மொளச்சாலும் கூட எல்லார் கண்ணுக்கும் தெரியுது எது தெரியுமா? அந்தப் பழைய சாதி. இவன் பள்ளன், இவன் பறையன், இவன் சூத்திரியன் இவன் பிராமணன் இது இந்த மண்ணைத் தலை எழுத்து.

இந்த நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் அரண்மனையிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட பார்ப்பனன் மரணம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறான். கடைசிக் காட்சியில் அரண்மனையில் தங்கியிருந்த பார்ப்பனர்கள் தங்கள் ஆட்சியை நிறுவுகின்றனர். மேற்குறித்த காட்சி எனக்கு 1967ன் முற்பகுதியில் தமிழகத்தில் நடந்த அரசியல் மாற்றத்தையும் 1991ல் நடந்த அரசியல் மாற்றத்தையும் நினைவு படுத்தியது.

கர்ஷ் கர்னாட் “யயாதி—1961”, “துக்ளக்—1936” “ஹயவதனா—1970” “தலேதன்ட்—1991” போன்ற நாடகங்களை எழுதினார். எல்லாமே புராண சரித்திர நாடகங்களாகும். புராண, சரித்திர சம்பவங்களையும், பாத்திரங்களையும் கொண்டமையாயினும் தற்கால சமூகத்தின் குறியீடுகளாய் அமைந்துள்ளதை நாம் உணரக் கூடியதாய் இருக்கின்றது. கர்நாடகத்தின் சரித்திர அறிவும், அரசியல் அறிவும் ‘தலேதன்டை’ ஒரு சிறந்த அரசியல் நாடகமாக ஆக்கியுள்ளனது. 1990ல் வெளிவந்த சிறந்த கன்னட இலக்கியத்தில் இதுவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். எவ்வித நெருடலும் இல்லாமல் உடனடியாகவே மொழியாக்கம் செய்த பாவண்ணனுக்கு எனது பாராட்டுக்கள். இதனைத் துணிந்து வெளியிட்ட நண்பர் வெளி ரெங்கராஜனுக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

எண்பதுகளின் தொடக்கத்தில் எ. எல். எம். மன்குரின் மொழியாக்கத்தில் பாலேந்திரனின் நெறியாள்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் கர்நாட்டின் துக்ளக்கை அவைக்காற்றுக் கழகம் மேடையேற்றியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலை ஆக்கச் செயல் முறையின் மறுபக்கம்

சபா. ஜெயராசா

கலை ஆக்கச் செயல் முறையை ஆராய்வோர் கவனங் கொள்ளாது நமுவவிட்ட பரிமாணங்கள் பல இருக்கின்றன அவற்றுட் சிலவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதே இந்தச் சிறிய சுட்டுரையின் நோக்கம்.

மனித உணர்வுகளை மனிதரிலிருந்து “பிரித்தெடுத்து” உலா விடுதல் பூர்வீக மக்களின் அழகியற் செயற்பாடாக இருந்தமை மானுடவியலாளராகச் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது. இதனடிப்படையில் விரிவு பெற்ற ஓர் எதிர்பார்ப்பாக அமைந்ததே “ஆவி” பற்றிய எண்ணக்கருவாகும். உயிருள்ள பொருள்களில் மட்டுமல்ல, உயிரற்ற பொருள்களிலும் ஒரு வித “உயிர்ப்பு இயக்கம்” (அனிமா) இருப்பதாக நம்புவதை மானுடவியலாளர் ஈ. பி. ரெயிலர் (1832 — 1917) சுட்டிக்காட்டினார்.

பொருளாதார உற்பத்தியில் தானியங்களைத் தாவரங்களில் இருந்து பிரித்தெடுத்தலும் அவற்றிலிருந்து மீண்டும் தாவரங்களை உருவாக்குதலும், உட

லும் ஆவியும் பற்றிய ஒருமைப் பாட்டுச் சிந்தனைக்கு அனுபவ வடிவில் உரமூட்டின.

கலை ஆக்கங்கள் அவற்றை உருவாக்கும் சிருஷ்டியாளரைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வடிவங்களாகும். அதன் காரணமாகக் கலைப்படைப்புக்கள் விமர்சிக்கப்படும் பொழுது தாமே விமர்சிக்கப்படுவதாகக் கலைஞர்கள் குழம்புவதையும் காணுகின்றோம்.

மனிதரது தொழிற்பாடுகள் பல்வேறு மட்டங்களில் இடம் பெறுகின்றன. ஏபிரகாம் மாஸ்லோ (1908 — 1970) என்பார் இருபது வருடங்களாகச் சிருஷ்டியாளர்களை ஆராய்ந்து “தன்னியல் நிறைவு” பற்றிய கருத்தை வெளியிட்ட பொழுது, சிருஷ்டியாளர் கலை கண்டு

வியந்து “அனுபவ உச்சங்கள்” பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவ்வாறான அனுபவ உச்சங்கள் அவர்களது வாழ்க்கையை மாற்றியமைப்பதற்கும் உதவியுள்ளன. அனுபவ உச்சங்களினதும், நிலை மாற்றங்களினதும், தொடர்ச்சியோடு கலை ஆக்கச் செயல் முறை இணைக்கப்படுகின்றது.

கலை ஆக்கங்கள் ஒருவித “வெளிநிலைப்படுத்தல்” என்று கொள்ளப்படும். சிருஷ்டியாளன் இல்லாதவிடத்தும் அவனது படைப்பு “விநோத” நிலையில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். அதாவது சிருஷ்டியாளனது பிம்பமாக அது தொழிற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும். தன்னியல் நிலையை எட்ட முடியாதோர், அதாவது சிருஷ்டித் திறனைக் கலை வடிவில் வெளிப்படுத்த முடியாதாரின் நிலை என்ன என்று கேள்வி எழலாம். இதற்கான விடை பூர்வீக மக்களிடத்துக் காணப்பட்டது. தமது பிள்ளைகளைத் தமது பிம்பங்களாக உலவவிடுதல், அவர்களிடத்து நிலவிய ஆழ்ந்த நம்பிக்கை.

தனியொருவன் இரண்டாகப் பெருகி “இருவடிவெடுத்தல்” நாட்டார் கலைகளிலே பலவாறாக விளக்கப்படுகின்றது.

விரைந்து, சுழன்று ஆடும் கிராமிய நடனங்களின் மைய நீக்க விசைச் செயற்பாடுகளில் நிஜ மனிதனும், அவனில் இருந்து வெளிப்படும் இரண்டாவது மனிதனும் தோன்றுவதான கருத்து நிலவியது. “கூடு விட

டுக் கூடு பாய்தல்” என்று குறிப்பிடப்படும் வேறு வேறு உடல்களிலே புகுந்து கொள்ளல் தொடர்பான கதைகள் நாட்டார் இலக்கியத்திலே காணப்படுகின்றது.

இவற்றோடு தொடர்பாக வேறொரு கருத்தும் உண்டு. அது “உணர்வின் நிலை மாற்றம்” என்று விளக்கப்படுகின்றது. பெரும்பாலான தொழிற்பாடு நேரங்களில் “நிலைமாறா” உணர்வுகளே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும். அசாதாரண சந்தர்ப்பங்களில் “உணர்வின் நிலை மாற்றம்” ஏற்படும். வித்தியாசமான காரணங்களால் தளங்களுலே அது நிகழும். அதனை மேலும் விளக்கலாம்.

உணர்வின் நிலை மாற்றத்தின் பொழுது, புறத்தூண்டிகளுக்கூரிய துலங்கலைச் சிருஷ்டியாளர் சாதாரணமாக வழங்கிக் கொண்டிருப்பார். ஆனால் அந்த நடவடிக்கையானது உணர்வுகளுக்குச் சமிக்ஞை வழங்கப்படாத தொழிற்பாடாக இருக்கும். (பென்சமின் வாக்கர்-1979) அதாவது, அந்நிலையில் ஒருவர் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு பதில்கள் கிடைக்கும். ஆனால் அந்த வினாவோ அல்லது அதற்கூரிய விடையோ உள்ளுணர்வுடன் சம்பந்தப்பட்டவையாக இருக்கும். இந்த நிலையானது ஒரு மனிதனின் “இரண்டு” வடிவங்களைப் புலப்படுத்தும்.

இவ்வாறான இரண்டு வடிவங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளியினை மேலும் விசாரிப்பதற்கு

ஞானிகளும் சிருஷ்டியாளர்களும் முனைந்து செயற்படுத்தலும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளன. "ஒரு வன் 'நான்' நிற்கின்றேன். இன்னொருவன் 'நான்' ஆடுகின்றேன்" என்று கிராமிய மந்திர நடனங்களிலே குறிப்பிடப்படுதல் உண்டு. மானுடவியலில் இந்தத் தோற்றப் பாடானது "இரு வேறுபடும் உடல்" என்று குறிப்பிடப்படும்.

ஒரே நூட்களுக்குத் தொடர்ச்சியாக நித்திரை செய்யாதிருக்கும் ஒருவன் கட்புலன் செலிப்புலன் சார்ந்த பல்வேறு மாயைத் தோற்றங்களைத் தரிசிக்க முடியும் என உளவியலாளர் குறிப்பிடுவர். மாயைத் தோற்றங்களை ஒருவர் தரிசிப்பதற்கான உபாயங்கள், மந்திர நடவடிக்கைகளிலும், ஆடல்களிலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வித்தியாசமான அனுபவங்களிலும், தளங்களிலும் ஒருவரை உலாவலிடும் பொழுது உள்ளத் துக்குக் கிடைக்கும் பயிற்சிகள் ஆளுமையாக்கத்துக்கு மெருகு தருவனவாக இருக்கும். இவை கலையாக்கத்துக்கும் வளமானதாகக் கொள்ளப்படும்.

பொருளாதார உற்பத்தி உறவுகள் என்பவை தனி மனிதரைச் சுற்றி நிற்கும் பெருஞ் சூழலாக நிற்பினும், ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னைச் சுற்றிய ஒரு சூழலை அல்லது "கவி நிலையை" வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற கருத்து மறைஞானக் கல்வியிலே விளக்கப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனாலும் உருவாக்கப்படும் அவனைச் சுற்றிய பரப்பு "சூழ் வீச்சை" (ஓரா) என்று குறிப்பிடப்படும், ஒருவரின் மனவெழுச்சி வேறுபாடுகளுக்கேற்பவும், சிந்தனை முரண்பாடுகளுக்

கேற்பவும், "சூழ்வீச்சு" வேறுபடும் என்றும் விரித்துரைக்கப்படுகின்றது.

தமக்குரிய "சூழ்வீச்சை" வலிமைப்படுத்தும் வகையில் தாம் கொண்டு செல்லும் தோல் உறைகளுக்களுள்ளே தெய்வீகப் பொருள்களை நரிக்குறவர்கள் எடுத்துச் செல்வதாக மானுடவியல் ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றனர். சூழ்வீச்சு ஆக்கத்திலே ஆக்கத் திறனும் சம்பந்தப்படுவதாக நம்பப்படுகின்றது.

அனுபவங்களின் தோற்றம், விரிவு, முரண்பாடுகள், மட்டுப்பாடுகள் என்பவற்றை ஆராயும் துறை "அனுபவ இயல்" என்று குறிப்பிடப்படும். அனுபவ இயல் விளக்கங்கள் கலையாக்கச் செயல் முறையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு மேலும் துணையாக இருக்கும். தாம் அனுபவித்த பொருளைக் காட்சி வடிவிலே வெளியிட முடியாதிருந்தது என்ற ஆதங்கத்தைப் பெருங் கலைஞர்கள் பலர் தமது வாழ்க்கைக் குறிப்பு ஏடுகளிலே சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். இந்தக் கருத்து, மனிதரின் நுகர் புலன் உணர்வு சார்ந்த மட்டுப்பாடுகளை ஒருவகையிலே சுட்டிக் காட்டுகின்றது. மறுபுறம் புலன்களை "மீறித்" காட்சிகளும் கலைஞர்களுக்கு ஏற்படுகின்றனவா என்ற ஆய்வுக்குத் தூண்டுதலளிக்கின்றது.

பகுத்தறிவுடன் மட்டும்கலையாக்கத்தை அணுகாது பகுத்தறிவு மீறலுடனும் அணுகவேண்டும் என்பது ஆக்கச் செயல் முறையின் மறுபக்கப் புதிதாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

வானம்பாடிகளுக்கு ஒரு கூடு

மத்தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நீண்டகால விழைவுகள் இரண்டு நிறைவேறின. நீண்ட காலமாக வெவ்வேறு எழுத்தாளர் அணிகளாக இயங்கி வந்தவர்கள், தமது தனித்துவத்தைப் பேணிக் கொண்டு, ஒரேயணியில் ஒன்று சேர்ந்து "தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம்" என்ற அமைப்பினை நிறுவிக் கொண்டுள்ளனர். அத்தோடு தமக்கென ஒரு செயலகத்தோடு கூடிய மண்டபத்தையும் பெற்றுக் கொண்டனர். இவ்விரண்டும் உண்மையில் இலக்கிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் எனில் மிகையாகாது. முகவரியில்லாது, தலைவர்/செயலாளர் இல்லங்களில் இயங்கிய இலக்கிய மன்றங்கள் இன்று முகவரியோடு கூடிய ஒரு தலைமைப்பீடச் செயலகத்தை அமைத்துக் கொண்டுள்ளன.

மத்தித் தமிழ் எழுத்தாளரின் நீண்டகாலக் கனவு நனவாகிய நாள் 19-03-1993 ஆம் திகதி வெள்ளிக்கிழமையாகும். யாழ்ப்பாண மாவட்ட ஆணையாளரும், அரசாங்க அதிபருமான திரு. கா. மாணிக்கவாசகர் தலைமையில், யாழ்ப்பாணச் செயலக மண்டபத்தில் கூடிய பல்வேறு சங்கங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் எழுத்தாளரின் முன்னிலையில் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஒன்றியத்தை உருவாக்குவதில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசச் செயலாளர் திரு. க. குணராசா (செங்கை ஆழியான்), யாழ்ப்பாண மாவட்டப் பிரதி ஆணையாளர் திரு. அ. வைத்திலிங்கம் ஆகிய இருவரதும் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

"ஒரு நல்ல சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றியத்தை அமைப்பதற்காகக் கூடியுள்ளீர்கள். சமூகத்தில் எழுத்தாளன் முதுகெலும்பு போன்றவன், அவன் மூலம் தான் சமூகத்திற்கு நல்லது செய்ய முடியும். எனக்கு எழுத்து சமூக அநீதிகளைத் தட்டிக் கேட்கட்டும்" எனத் திரு. கா. மாணிக்கவாசகர் குறிப்பிட்டார். பேராசிரியர் நந்தி, செங்கை ஆழியான், கவிஞர் சோ. பத்மநாதன், கொட்கன், அராவியூர் சுந்தரம்பிள்ளை, ஐ. சாந்தன், க. திவகலாளா, க. ரணிகாசலம், டொமினிக் ஜீவா, டானியல் அன்ரனி முதலான ஆக்கவிலக்கியவாதிகள் பலரும் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தனர். எல்லாரது கருத்துக்களிலும் தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் என்று அமைக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் வற்புறுத்தப்பட்டது.

"முக்கியமாக தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் ஒன்று அவசியம். நிறைய எழுத்தாளர் சங்கங்கள் தனித்தனியாக இயங்கினாலும் சங்கங்களின் கூட்டாக இவற்றை உள்ளடக்கிய ஓர் ஒன்றியம் வேண்டும்" — நந்தி.

"இவ்வொன்றியம் ஒரு சுதந்திரமான நிறுவனமாக இயங்க வேண்டும். இதில் இடம் பெறும் நோக்கங்கள், கொள்கைகள் முறைப்பாடாக இருக்க வேண்டும்" — சொக்கன்.

“எழுத்தாளர் சங்கங்களுள் அடங்காத பல எழுத்தாளர் உள் ளனர். அவர்களையும் இவ்வொன்றியத்தினுள் இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும்” — அராஸியூர் நா. சுந்தரம்பிள்ளை.

“இவ்வொன்றியத்தில் இணையும் எழுத்தாளர்களின் அடிப் படையான நோக்கங்கள் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு குழுவின் கீழ் ஒரே முகமாக ஒவிக்க வேண்டும்” — சுந்தரம் டிவகவாலா.

“மக்களும் எழுத்தாளரும் எதிர்நோக்கும் பல விடயங்களை ஆழ்ந்து யோசித்து முடிவெடுப்பதற்கு இவ்வொன்றியம் அமைப் பது மிகவும் அவசியம்” — க. தணிகாசலம்.

“இந்த ஒன்றியத்தில் எழுத்தாளரது அடிப்படை உணர்வு, நோக்கம் என்பன தெளிவாயிருக்க வேண்டும். வெவ்வேறு சங்க அங்கத்தவர்கள் என்றிருக்காது அதை விடுத்து எல்லோரும் ஒரே குழுவின் கீழ் இருக்க வேண்டும்” — ஐ. சாந்தன்.

“சுயாதீனமாக எமது வாழ்க்கையிலிருக்கும் சொந்த அடையாளங்களை விடுத்து பொது அடையாளங்களின் கீழ் இயங்க வேண்டும்” — டாலியல் அன்ரனி.

“இது ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர் வரலாற்றுல் இடம்பெறும் நிகழ்வு” — ஜீவா.

தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்திற்கான செயற்குழு அச்சபையில் தெரிவாகியது. ஒன்றியத்தின் தலைவராகப் பேராசிரியர் செ. சிவ ஞானசுந்தரம் (நந்தி) ஏகமனதாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். உப தலைவராக க. சொக்கலிங்கம் ‘சொக்கன்’ தெரிவானார்! இணைச் செயலாளர்களாகச் செம்பியன் செல்வன், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோர் தெரிவாகினர். பொருளாளராக க. தணிகாசலம் தெரிவு செய்யப்பட்டார். நிர்வாக சபை உறுப்பினர்களாக சோ. பத்மநாதன், ஐ. சாந்தன், யோசைப் பாலா, த. பரமலிங்கம், ஐயா சச்சிதானந்தம், அனு. வை. நாகராஜன், தி. வரதராஜன் (வரதர்) ஆகியோர் தெரிவாகினர்.

இறுதியில், யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. கா. மாணிக்க வாசகர், 107, பருத்தித்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அரச கட்டிடத்தை எழுத்தாளர் ஒன்றியத்திற்குக் கையளித்தார். அரச சாங்க அதிபரினால் கையளிக்கப்பட்ட இந்தக் கட்டிடத்தை தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் பெருமகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக் கொண்டது. நகரத்தின் துலக்கமான இடத்தில் எழுத்தாளர்களுக்கெனச் சொந்த மாகக் கிடைத்த கட்டிடம் இது. அதனை 15-4-93 ஆம் திகதி நூற்றுக்கணக்கான எழுத்தாளர், கலைஞர், கவைஞர் முன்னிலை யில் மாவட்ட ஆணையாளர் திரு. கா. மாணிக்கவாசகர் திறந்து வைத்தார்.

ஆம். வானம்பாடிகளுக்குக் கிடைத்த கூடு இது.

— தவே

டாக்டர் ச. சிவகுமாரன்

அசில இலங்கை
கம்பன் கழகம் வழங்கும்

மகர யாழ் விருது
1993

நல்லூர் கந்தசுவாமி கோவில் வடக்கு வீதியில் அமைக்கப் பட்ட அலங்கார மண்டபத்தில் ஏப்ரல் 2, 3, 4, 5, 6 நாட்களில் ஐந்து நாட்கள் தொடர்ந்து கம்பன் விழா நடைபெற்றது.

ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் வருகை தந்து தினசரி மகிழ்ந்து சென்றனர்.

முதல் நாள் நிகழ்ச்சியின் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக மகர யாழ் விருது வழங்கல் இடம் பெற்றது. இந் நிகழ்ச்சிக்குத் தலைமை யேற்று நடத்திய பேராசிரியரும், யாழ். பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தருமான அ. துரைராசா அவர்கள், வைத்திய கலாநிதி திரு மிகு சபாரட்ணம் சிவகுமாரன் அவர்களுக்கு இவ் விருதை வழங் கிக் கௌரவித்தார்.

கூடியிருந்த பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் சந்தோச ஆரவா ரம் செய்து தமது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொண்டனர்.

விருதுக்கான பெருமகன் தெரிவு செய்யப்பட்ட விதம் பற்றி யும் அதற்கான ஒழுங்குகள் எப்படி எப்படியெல்லாம் கடைப்பிடிக்கப் பட்டது என்பது பற்றியும் கம்பன் கழகத்தால் விளங்கப்படுத் தப்பட்டது:

“எமது கழகம், மக்கள் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிஞர் குழுவினால் வழங்கப்பட்ட சிபார்சுப்படி, இவ்வாண்டுக் கான மகர யாழ் விருதுக்குரிய சான்றோராக யாழ் போதனா வைத்தியசாலை வைத்திய நிபுணர் திரு. சபாரட்ணம் சிவகுமாரன் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளது.

காரைநகரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரான டாக்டர் சிவகுமாரன் அவர்கள் ஈழத்தின் புகழ் பூத்த கல்விமானும் முன்னாள் யாழ். இந்துக் கல்லூரியின் அதிபரும் கஈழநாடு பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியருமான அமரர் திரு. ந.சபாரட்ணம், லீலாவதி தம்பதிகளின் புதல்வராவார்.

யாழ். மத்திய கல்லூரியின் பழை மாணவரான இவர். கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் தனது மருத்துவக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்த பின். தனது பட்ட மேற்படிப்பினை லண்டனில் தொடர்ந்தார். மருத்துவத்தில் டாக்டர் பட்டம் (எம்.டி) பெற்ற இவரை லண்டன் அரசு மருத்துவ நிபுணர் கழகம் தனது கௌரவ உறுப்பினராக ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

கொழும்பு, வெலிசறை, மன்னார் ஆகிய இடங்களில் கடமை யாற்றிய இவர், 1981 முதல் யாழ்ப்பாண போதனா வைத்திய சாலையில் வைத்திய நிபுணராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

இன்றைய சூழ்நிலையில் கல்வியாளர்கள் பலர் இந்த நாட்டின் துன்பச் சூழ்நிலை கண்டு, தங்களது சொந்த நலன் கருதி, தாயகம் விட்டு வெளியேறிக் கொண்டிருக்கும் இவ் வேளைகளில் தேசப் பற்றோடு இம் மண்ணுக்காகவும், துன்பப்படும் மக்களுக்காகவும் தொண்டாற்றி வரும் ஒரு சிலருள் டாக்டர் சிவகுமாரன் குறிப்பிடத் தக்கவர். வெளிநாடு சென்று தான் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வசதிகளைத் தியாகம் செய்ததோடு வைத்தியத்தைத் தொழிலாகக் கருதாமல் தொண்டாகக் கருதிப் பணியாற்றும் சான்றோன். ஏழை, பணக்காரர், உறவினர், நண்பர் என்ற எந்த விதப் பாகுபாடுகள், சாதி மத வேற்றுமைகளைக் கடந்து அகும் பணி ஆற்றும் அறிஞன்.

வைத்திய நிபுணர் என்ற வகையில் இங்கிருந்தபடி பிரத்தியேகமாகத் தான் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வசதிகளைத் துறந்து, காலை முதல் மாலை வரை பல அசௌகரியங்களுக்கு மத்தியில் மன நிறைவோடு தொண்டாற்றுவதோடு, இப் போர்க்காலச் சூழ்நிலையில் யாழ். போதனா வைத்தியசாலையைத் தொடர்ந்து இயங்கச் செய்வதில் பெரும் பங்காற்றி வருகிறார்.

தாம் சார்ந்த துறையினூடாக தியாகவுணர்ச்சியோடும், இன்பப் பற்றோடும், மனிதாபிமானத்தோடும் இம் மண்ணுக்காய்த் தொண்டாற்றி வரும் எமது இளைய தலைமுறையினருக்கு முன்னுதாரணமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் டாக்டர் சபாரட்ணம் சிவகுமாரன் அவர்களுக்கு இவ்வாண்டுக்குரியதும் முதல் முறையாக வழங்கப்பட்டதுமான 1993ம் ஆண்டுக்குரிய 'மகர யாழ் விருதை' வழங்குவதில் எமது கழகம் பெரிதும் மகிழ்செய்துகிறது.

சமூகப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு, இவ் விருதுக்கான சிபாரிசுகளைப் பெருமளவில் வழங்கிய அனைத்துப் பெருமக்களுக்கும், சமூக அமைப்புகளுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

விழாத் தொடக்க நாள் அன்றே முதலிரை அறுவர் கௌரவித்துப் பாராட்டப் பட்டனர்; மக்கள் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர்.

கேள்வி கேட்பதே ஒரு கலை. அதிலும் புதுப் புதுக் கேள்விகள் கேட்பது அறிவு வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாகும். பலராலும் விரும்பிப் படிக்கப்படுவது தான் டிப் பகுதியாகும். எனவே கவையான, இலக்கியத் தரமான, சிந்திக்கத்தக்க வையான கேள்விகளைக் கேளுங்கள், உங்களுடைய உண்மையான தேடல் முயற்சியை மல்லிகை மூலம் கேட்க முனையுங்கள், ஏனெனில் நரனும் தேடல் முயற்சியிலேயே ஈடுபட்டு வருகின்றேன். இங்கு உபதேசம் அல்ல நோக்கம். அறிதலே அறிந்து, தெரிந்து தெளிந்து கொள்வதே அடிப்படைக் கருத்தாகும். இளந் தலைமுறையினர் இத்தத் தளத்தை நன்கு பயன் படுத்தலாம். இதனால் நான் படித்த, சிந்தித்த, அனுபவித்த, உணர்ந்த சகல வற்றையும் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

— டொமினிக் ஜீவா

தூண்டி

● எழுத்தாளன் எப்போது உருவாகின்றான்?

நாவாந்துறை, செல்மர் எம்ல்

பல சமுதாயப் பிரச்சினைகளால் முற்றுகையிடப்பட்டுச் சிந்திக்கும் ஓர் இளைஞன் அந்த அழுத்தங்களால் தூக்கமின்றித் தவிக்கும் நிலைக்கு ஆளாகின்றான். அவனுள்ளிருந்து ஒரு பொறி எந்நேரமும் கனன்று கொண்டேயிருக்கும். இந்தத் தவிப்பு நிலை தொடரும். சில சம்பவங்கள், அல்லது கருத்துக்கள் இடைவிடாது அவனது இதய வெளியில் சதா சுழன்று கொண்டேயிருக்கும். இந்தத் தகைக்கும் வெப்பத்திலிருந்து விடுபட்டேயாக வேண்டுமென்ற உந்துதல் அவனுள் பிரவகிக்கும்.

படைப்பு உருவாகும் விதம் இப்படித்தான். தனது எண்ணக் கருத்துக்களை வடித்து வைக்க ஒரு வடிகால் தேவைப்படும். தான் உணர்ந்த, அனுபவித்த சம்பவங்களுக்கு எழுத்து உருவம் கொடுக்க முயற்சிக்கின்றான். அந்தக் கணமே ஓர் எழுத்தாளன் உருவாகத் தொடங்கிவிடுகின்றான்.

● நீங்கள் அடிக்கடி தமிழகம் சென்றுள்ளீர்கள். எழுத்தாளர் பாலகுமாரன், ஜெயகாந்தன், வைரமுத்து, மேத்தா, மீரா, சென்னைக் கம்பன் கழகத்து அ. ச. ஞானசம்பந்தன் ஆகியோரைச் சந்தித்ததுண்டா? பாலகுமாரன் எழுத்துப் பற்றி உங்களுக்கு கருத்து என்ன? கவி

யரசு கவிதை பற்றிய உங்களது அபிப்பிராயம் என்ன?

தெல்லியூர் விநோதினி

பல கேள்விகள் இதற்குள் அடங்கியுள்ளன. திரு. அ. ச. ஞானசம்பந்தனைப் பார்த்திருக்கின்றேன்; பழகியதில்லை. மற்றைய எழுத்தாளர்கள் அனைவரையும் சந்தித்ததுடன் பல தடவைகள் பழகியிருக்கின்றேன். பாலகுமாரன் எழுதிய கணிசமான நாவல்களைப் படித்துமிருக்கின்றேன். அவை பற்றி எனக்குப் பெரிய அபிப்பிராயங்கள் ஏதுமில்லை. வைரமுத்து அவர்களின் கவிதைகளை விட அவரது கட்டுரைத் தொகுதிகள் என் மனசைத் தொட்டது என்னவோ உண்மைதான். புதுக் கவிதை என்ற வெளிப்பாட்டுச் சாதனம் இன்று பலராலும் மனினமாக்கப்பட்டு விட்டது. முன்னர் வைரமுத்துவின் கவிதைகள் கொண்டிருந்த கருத்தும் ஆழமும் வீச்சும் இன்று சினிமாச் சிந்தனையாகி விட்டது என்பதே எனது கருத்தாகும்.

சமீபத்தில் நல்ல புத்தகங்கள் படித்தீர்களா?

கோப்பாய், வ. தவயோகம்

திரு. கு. சின்னப்பாரதியின் 'சர்க்கரை' என்ற நாவலைப் படித்துப் பார்த்தேன். உண்மையாகவே பிரமித்து விட்டேன். எம். ஜி. ஆரையே தெய்வம், மதுரைவீரன் எனக் கருதி அவரது படங்களை முதற் காட்சியிலேயே பார்ப்பதில் பொறாமைப் படும் ஒரு சினிமா வெறியனும் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்து அந்தச் சமூகத்துக்கு இழைக்கப்படும் அக்கிரமங்களைச் சட்டை செய்யாமல் எல்லாம் எம். ஜி. ஆர். பார்த்துக் கொள்வார் என அதிர்வழிபாடும் கொண்ட

லையும் வீரன் இளைஞன். எப்படி எப்படியெல்லாம் வாழ்க்கைப் பிரவாகத்தில் அள்ளுண்டு. எற்றுண்டு ஒரு சர்க்கரை ஆலையில் தொழிலாளியாகச் சேர்ந்து சிறிது சிறிதாக வர்க்க உணர்வு பெற்று நிமித்து எப்படி புதியதொரு மனிதனாகப் புடம் போடப்பட்டு மிளர்கின்றான் என்பதே கதை. வெறும் சுற்பனாவாத பாலகுமாரன் பாணியில் இருந்து மாறுபட்டு, அந்த மண்ணுக்கேயுரிய யதார்த்த இயல்புகளையே வெகு கச்சிதமாக எழுதப்பட்டுள்ளது இந்த நாவல். தரமான கவைஞர்கள் அவசியம் படித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மல்லிகையை ஆரம்பித்த போது இத்தனை ஆண்டுகள் தொடந்து வெளிவரும் என ஆரம்ப காலங்களில் நீங்கள் எண்ணியதுண்டா?

மனப்பாய், க. சகிகரன்

திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுவன் நான். மல்லிகையின் நூறாவது ஆண்டு மலரை உங்களது பூட்டன் நிச்சயம் படிக்கத்தான் போகின்றான். இது சர்வ நிச்சயம். ரகுநாதன் 'சாந்தி' என்றொரு இதழை ஆரம்பித்தார். அது தோல்விகண்டது. விஜயபாஸ்கரன் 'சரஸ்வதி'யை ஆரம்பித்தார். தரமான இதழ் அது. அதுவும் சில ஆண்டுகளே வெளிவந்தது. ஜெயகாந்தன் 'ஞானரத்னம்' மாசிகையைத் தொடங்கினார். அதுவும் நின்றுவிட்டது. க. நா. 'குறாவளி' ஆரம்பித்தார். இடையில் ஸ்தம்பித்து விட்டது. இங்கும் வரதர் 'மறுமலர்ச்சி' மாத இதழைத் தொடர்ந்து நடத்த இயலவில்லை. 'சிற்பியன்' 'கலைச் செவ்வி' சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வந்தது; நின்று. 'தரமான' இலக்கிய இதழ்

கள் ஏன் தோல்வி அடைகின்றன? என எனக்குள் நானே ஆய்வு செய்து கொண்டேன். பெரியார் ஈ. வே. ரா. 'விடுதலை'ப் பத்திரிகையை எப்படி ஆரம்பித்தார் எனப் படிக்க நேர்ந்தது. வாசன் ஆரம்ப காலங்களில் 'ஆனந்த விகடன்' வளர்க்க எந்தெந்த வழிமுறைகளைக் கையாண்டார் என அறிய முடிந்தது. அவர்கள் தந்த மது கெட்டித்தனங்களை ஒரு பக்கம் ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு மக்களிடம் நேரிடையாகச் சென்றார்கள். வென்றார்கள்.

மல்லிகை பற்றிய எனது ஆரம்பகால அணுகு முறையைப் பற்றிச் சிறிது சொல்லுகின்றேன். சேசம் எங்கும் பரந்து பட்டுத் தொழில் செய்து வரும் சலூன் களின் முகவரிகளைத் தேடிப் பிடித்தேன். பணம் வந்ததோ இல்லையோ, மாசா மாசம் மல்லிகையை அந்தந்த முகவரிக்கு அனுப்பி வந்தேன். தபால் செலவு பத்துச் சதமே. தொடர்ந்து ஓராண்டு அனுப்பிக் கொண்டிருந்தேன். மலையகம், கிழக்குமாகாணம், கொழும்பு, அனுராதபுரம், கொக்கராவை, மாகோ, தம்புள்ள. தெல்தெலிய, காலி, மாத்தறை. கதிர்காமம், மன்னார் என எல்லா ஊர்களிலுமுள்ள சலூன் மேசைகளில் மல்லிகை காட்சி தந்தது. பெரிய விளம்பரம். மல்லிகை வெளியிடும் பிரதிகளை விட, அதன் பிரபலம் எக்கச் சக்கமாக நாடு முழுவதும் வியாபித்தது. தமிழகத்து எழுத்தாளர்களில் கவிசு மானவர்களுக்கும் மல்லிகை இதழ்கள் கிடைக்கச் செய்தேன். எல்லாவற்றையும் விட, விதி விதியாகக் கொண்டு சென்று நானே விற்பனவும் செய்தேன். அதனால் இரண்டு வருடம் வாசகர்களின் உணர்வு ஊனப் புரிந்து கொண்டது

ஒன்று: நண்பர்களைப் பெருக்கிக் கொண்டது மற்றொன்று.

உங்களது பிள்ளைகளுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் போது சும்மா, அமெரிக்காவைப் பார்; ஜப்பானைப் பார்; இங்கிலாந்தைப் பார் என வாயோதியாகச் சொல்லிக் கொடுக்காமல் இத்தகைய தகவல்களையும் சேர்த்துச் சொல்லிக் கொடுத்தால் எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்குப் பயனுண்டு.

உங்களுடைய பொழுது போக்கு என்ன?

இருபாலை, க. நடனசிவன்

நல்ல புத்தகங்களைத் தேடிப் பிடித்துப் படித்துக் கொண்டேயிருப்பது. இலக்கிய நண்பர்கள் சேர்ந்தால் இலக்கியத்தைப் பற்றி நேரம் — காலம் பேர்வது தெரியாமல் தொடர்ந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பது. மாஸையில் சைக்கிளில் ஊர் சுற்றுவது. எதிர்காலத் திட்டம் பற்றியே கனவு கண்டு கொண்டு தூங்கிப் போவது.

டானியலின் மகள் தாரகா ஏ — எல்லில் நான்கு ஏ எடுத்ததற்காக மல்லிகைப் பந்தல் சார்பாகப் பாராட்டு விழா நடத்தினீர்களே, அதே அவர் தனது பாடத்திட்டத்தில் அகில இலங்கையிலும் முதலாவதாக வந்துள்ளாரே, அப்பொழுது என்ன நினைத்தீர்கள்?

கன்னாகம், த. சண்முகதாஸ்

என் நெஞ்செல்லாம் மகிழ்ச்சியால் பூரித்துப் பொங்கியது. நேரில் வாழ்த்த முடியவில்லை. அவர் கொழும்பு சென்றிருந்தார்; நண்பர் டானியல் இன்று உயிருடன் இல்லையே என்ற கவலைதான் என்னை வாட்டியது. மக்கள் எழுத்தாளன் மக

எல்லவர்? சரித்திரம் படைக்கும்
பெண்ணாக மலர்வார் அவர்.

● நீங்கள் பிற்காலத்தில் எழுத்
தாளராக மலர் வீர்கள்
எனச் சின்ன வயதுக் காலத்தில்
கற்பனை செய்துண்டா?

நல்லூர், எஸ். மோகனதாஸ்

நான் சிந்திக்கத் தெரிந்த
காலத்திலிருந்தே எனது நெஞ்
சுக்குள் பொறியொன்று கனன்று
கொண்டேயிருந்தது. நீ மேலே...
மேலே... உயர்... உயர் வருவாய்
என்று அந்த அந்தராத்மா
சொல்லிக் கொண்டே வந்தது.
ஒரு கட்டத்தில் சும்மா சாப்
பிட்டு விட்டுத் தூங்கும் சடமல்
லடா நான்! சாதிக்கப் பிறந்த
வன்ரா நான்! என உணரத்
தலைப்பட்டேன். அசுரத் தன
மாகப் படித்தேன். அதையும்
மீறிச் சிந்தித்தேன். பதினெட்
டாவது வயசில் எழுத வேண்டு
மென்ற அவா என்னை ஆட்
கொண்டது. நான் பெரிய கல்வி
மானல்ல; இது எனக்குத் தெரி
யும். ஆனால் ஆழமாகச் சிந்திக்
கத் தெரிந்தவன். எனவே எழுத்
தாளன் ஆனேன்.

● சிலர் இங்கிருந்து வெளிவ
ரும் நூல்கள், சஞ்சிகை
களை வாங்கி வாசிப்பதில் காட்
டும் அக்கறையிலும் பார்க்க,
தமிழகத்திலிருந்து வரும் நூல்
கள், சஞ்சிகைகளை வாங்கி
வாசிப்பதில் அக்கறை காட்டுகி
றார்களே, ஏன்?

நாவாந்துறை இ. செல்மர் எமில்

நீண்ட நாளைப் புழக்க
தோசம். மாற்றான் தோட்
டத்து ழுல்லிகைதான் மணம்
வீசும் என்ற மனப்பான்மை?
அதையும் விட, அச்சக் கலைத்
துறையின் அபார வளர்ச்சியுடன்,
கவர்ச்சிகரமான அமைப்புடன்
வெளிவரும் இறக்குமதிப் புத்த
கங்கள், சஞ்சிகைகளுடன் நமது
வெளியீடுகள் போட்டிபோடமுடி
யாமல் பின் தங்கிய நிலை.
இவைகளை முறியடிக்க நாம்
அயராது உழைக்க வேண்டும்.
ஆரோக்கியமான சிந்தனைக
ளைப் பெய்து பெய்து நமது
படைப்புக்களை உருவாக்கவேண்
டும். நடந்த தடத்திலே நடந்து
பழக்கப் பட்டுவிட்ட ரசிகர்களை
ஒதுக்கிவிட்டு, புதிய தலை
முறைச் சுவைஞர்களை நாம்
தேடிப் போக வேண்டும். அவர்
களை இனங்கண்டு அவர்களது
ஆதரவைப் பெற்று புதிய இலக்
கியப் பரம்பரையை உருவாக்க
வேண்டும். அப்பொழுதுதான்
நமது மண்ணின் படைப்புக்கள்
மக்களால் விரும்பி ஏற்கப்படும்.

● ஆரம்ப காலத்தில் உள்ள
நண்பர்களுடன் இன்னமும்
தொடர்பு வைத்துள்ளீர்களா?

உரும்பிராய்,

ச. மீதரன்

நட்பை எந்தக் காலத்திலுமே
நான் பேணிப் பாதுகாத்து வந்
திருக்கின்றேன். பழைய நண்பர்
கள் இன்னும் எனது இனியவர்
களே. அவர்களது தொடர்பை
இன்னமும் பேணிப் பாதுகாத்து
வருகின்றேன்.

●●

இச் சஞ்சிகை 234 பி, காங்கேசன்துறை வீதி, பாழப்பாணம்
முகவரியில் வசிப்பவரும், ஆசிரியரும், வெளியீடுபவருமான டொமினிச்
ஜீவா அவர்களினால் 'மல்லிகைப் பந்தல்' அச்சகத்தில் அச்சிடப்
பெற்றது. அட்டை: ழூழ், புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்.

ESTATE SUPPLIERS COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN FOODS
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS
FOR ALL YOUR

NEEDS

Wholesale & Retail

Dial: 26587

TO

E. SITTAMPALAM & SONS.

223. FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO-11.

Mallikai Registered as a News Paper at G. P. O. Sri Lanka

Q. D. 45 NEWS-93

Dealers in:

Timber Plywood & Kempas

With Best Compliments of:

STAT LANKA

COLOMBO-12.